

Titkos Értelmű Rózsa

Mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

TITKOS ÉRTELMŰ RÓZSA



Impresszum

Titkos Értelmű Rózsa

A magyar fordítást sajtó alá rendezte:
Magyary Csilla

A címlapon:
A Titkos Értelmű Rózsa vándor-szobra

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció a Vallás és Élet Kiadó gondozásában jelent meg 1979-ben. Az elektronikus változat a Vallás és Élet Kiadó jogutódjának az engedélyével készült. A programot lekipásztori célokra a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár szabályai szerint lehet használni. Minden más jog a Kiadó jogutódjéé.

Tartalomjegyzék

Impresszum.....	2
Tartalomjegyzék	3
Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag	4
Bevezetés.....	5
Három tör és három rózsá.....	6
A kegyelemforrás.....	10
A Társmegváltó.....	14
A rózsafüzér.....	15
Az anyai szeretet érme	16
A sötétben élők	17
Az Egyház Anyja	18
Az emberek süketsége.....	20
Az őrangyalok.....	21
Az öt világrész temploma.....	23
Vészterhes idők.....	25
A papi áldás magasztossága	27
A vándor-szobrok.....	28
Megmenthetnélek mindnyájatokat!.....	30
Már évszázadok óta leszálok a világra.....	31
A nagy kereszt	32
Én vagyok a Kegyelemközvetítő!.....	34
Ne féljete!	35
Szeresséte az Urat!	36
A Szűzanya „bosszúja”	37
Hívó püspökök.....	39
Napcsodák	40
A gyümölcsök.....	42
Imák.....	44
A Titkos Értelmű Rózsához.....	44
Engesztelő és kérő fohászok.....	44
Irodalom	46

Alapelvek az ilyen természetű kinyilatkoztatásokra vonatkozólag

1. Ha azok tartalma megegyezik hitünk tanításával, a püspök ítéletét tiszteletben tartva, *hihet vagy kételkedhet* bárki azok isteni eredetében aszerint, hogy kellő tanulmányozás után mi látszik számára valószínűbbnek.

2. *A püspök engedélye szükséges* azonban ahhoz, hogy ilyen helyeken kápolnát építhessenek, misézhessenek, új természetű ájtatosságokat vezessenek be, vagy hivatalos egyházi zárandoklatokat vezessenek. Magánszemélyekként azonban bárki felkeresheti az ilyen helyeket, és ott az Egyháztól jóváhagyott imákat (pl. rózsafüzért) végezheti.

3. Az Egyház 1966-ban megszüntette az ilyen könyvek kiadására és olvasására vonatkozó tilalmakat (Canon 1399 és 2318 – *Index*). Lásd: A. A. S. 1966. dec. 29-i számát.

4. Az Egyház 1975. március 19-én lehetővé tette az ilyen könyvek egyházi jóváhagyás (*Imprimatur*) nélküli kiadását. Az *Imprimatur*-ra csak akkor van tovább is szükség, ha az ilyen kiadványokat a templom előcsarnokában árusítják. Lásd: L'Osservatore Romano angol kiadásának 1975. április 24-i számát.

A lelkiélet rendkívüli jelenségeire vonatkozó tudnivalókat és azok *megítélésének szabályait* lásd a Lelkiéletünk 3. kötetében.

Bevezetés

Az utóbbi két évszázad nagy Mária-jelenései elsősorban a hívekhez intéznek felhívást, s csak másodsorban említik a papokat. Montichiariban azonban a Szűzanya elsősorban a papok és szerzetesek számára adott üzeneteket, jóllehet azok másodsorban szólnak az egész világhoz is.

Montichiari Észak-Olaszországban van, mindössze 20 km-re Bresciától és 10 km-re Szent Alajos szülőhelyétől Castiglione-tól. Zarándokok itt és a 20 km-re levő Gardasee-ben, vagy Desenzanóban inkább találnak szállást, mint a kis Montichiariban.

Fontanelle (kis források) a neve annak a helynek, amely Montichiari dómjától mindössze egy km távolságra fekszik, s ahol a Szűzanya többször megjelent, és megáldotta a források vizét, hogy azok révén rendkívüli kegyelemben részesüljenek azok, akik használják azt.

Aki oda akar zarándokolni, vonattal elmehet Bresciáig, onnan pedig autóbusszal Montichiariba.

A látnok, Gilli (ejts: Dzsili) Pierina a forrás irányában, a dómtól 2-3 km távolságra lakik. Címe: Signorina Pierina Gilli, I-25018 Montichiari, Frazione Boschetti 155, Italy.

A látnok 1911. augusztus 3-án született és betegápolónóként működött az ottani kórházban.

A jelenések 1947-ben kezdődtek és 20 éves megszakítással 1966-ban folytatódtak. Valószínűleg még ma is tartanak, de az 1977-ben megjelent olasz és német könyvek csak 1976 végéig számolnak be róluk.

Az első jelenéssorozat idején Tredici Jácint volt Brescia püspöke, s ő hitt a jelenések természetfeletti voltában. Utódja, Morstabitini Lajos pedig legalábbis lehetségesnek tartja azok természetfeletti voltát, mert amikor a jelenések ellenzői kérték, hogy tiltsa be a zarándoklatokat, kijelentette: „Ha a Madonna valóban megjelenik ott, akkor nagy felelősséget és vétket követnék el ezzel, és ezt semmiképpen sem tehetem meg.” Főleg a csodásnak látszó imameghallgatások vannak nagy hatással a jelenlegi püspökre.

Három tör és három rózsa

Az első jelenés a kórház egy szobájában történt 1947 tavaszán. A Szűzanya ibolyaszínű ruhában, fején fehér fátyollal jelent meg. Szeméből könnyek hulltak a padlóra. Keblét három nagy tör járta át. Csak ennyit mondott:

- Ima, áldozat, vezeklés!
- Utána eltűnt.

1947. július 13-án, vasárnap reggel ismét megjelent Pierinának a kórház egy termében. Most fehér ruhát viselt, és keblét három rózsa díszítette: egy fehér, egy vörös és egy aransárga. Pierina udvariasan megkérdezte tőle:

- Legyen szíves, mondja meg nekem, ki Ön?

A Szűzanya rámosolygott és kijelentette:

- Jézus és mindnyájakok Anyja vagyok.

Majd, kis szünet után folytatta:

– Az Úr küld engem, hogy előmozdítsak egy új, hatásosabb Mária-tiszteletet a férfi és női szerzetesrendekben és a papok között. Mindazoknak, akik jobban tisztelnek engem, megígérem védelmemet, a hivatások felvirágzását, a hithagyások csökkenését és az életszentség nagy vágyát Isten szolgáltaiban. Azt kívánom, hogy minden hónap 13. napját Mária-napnak tekintsék, és szenteljék meg azáltal, hogy az azt megelőző 12 napon külön imádkoznak erre a célra.

Mária örömteljes arckifejezéssel folytatta:

– Ezen a napon az életszentség és a hivatások bőséges kegyelmét árasztom mindazokra, akik így tiszteltek engem. Azt kívánom, hogy minden évben július 13-án ünnepélyesen tiszteljék a „Titkos Értelmű Rózsat”.

Pierina kérte a Szűzanyát, hogy mutassa meg hatalmát valamilyen csodával. Az így válaszolt:

– A legnyilvánvalóbb csoda az Istennek szenteltek lelkében fog történni, akik ellanyhultak, főleg a háború alatt, amely elmúlt súlyos büntetéseivel és üldöztetéseivel. Ezek a papok felhagynak az Úr állandó megbántásával és visszatérnek szent alapítójuk eredeti szelleméhez.

A három tör jelentése: Az első tör jelképezi a szerzetesi és papi hivatások elvesztését. A második: sok pap bűnös életét. A harmadik: a júdások árulását és egyházgyűlöletét.

A három rózsa jelentése pedig: a fehér rózsa jelképezi az ima szellemét, a piros az áldozatát és önmegtagadását, az aransárga pedig a vezeklését.

A harmadik jelenés 1947. október 22-én a kórház kápolnájában történt, három személy jelenlétében, akik közül egyik Pierina gyóntatója volt. A Szűzanya kérte az előzőleg ajánlott áhítatgyakorlat megvalósítását és többek között ezt mondta:

– Közvetítőként állok az emberek, és különösen a szerzetesek és isteni Fiam között. Fiamat lesújtják a sérelmek, amelyekben állandóan részesül és érvényesíteni akarja igazságosságát.

Pierina biztosította a Szűzanyát arról, hogy ő is és a jelenlevők is tisztelik. Mária ezekkel a szavakkal távozott:

- Járja át a szeretet életedet!

A negyedik alkalomkor a Szűzanya Montichiari dómjában jelent meg, 1947. november 16-án, néhány hívő és néhány pap jelenlétében. Megismételte előző figyelmeztetését az emberek bűneit, főleg a tisztátalanságot illetően. Majd, kisvártatva folytatta:

– Jézus a büntetések áradatát készül küldeni...

Kis szünet után hozzátette:

– Én közbenjártam, kérve, hogy legyen még irgalmas, és engesztelésül imát és vezeklést kérek.

Pierina igenlően intett fejével. A Szűzanya tovább beszélt:

– Nagyon bensőségesen kérem a papokat, hogy teljes szeretettel figyelmeztessék az embereket, hogy hagyjanak fel ezekkel a bűnökkel. Megajándékozom kegyelmemmel mindazokat, akik segítenek az engesztelésben ezekért a bűnökért.

– Akkor bocsánatot nyerünk? – kérdezte Pierina.

– Igen, ha mindenütt harcolnak a tisztátalanság bűne ellen – válaszolta a Szűzanya, s ezzel eltűnt.

A következő jelenés szintén a dómban történt, 1947. november 22-én. Néhányan voltak csak jelen. A Szűzanya először azt kívánta Pierinától, hogy nyelvével rajzoljon négy kis keresztet a dóm kövezetére a kupola alatt. Utána erre a helyre szállt le, és ezt mondta:

– Leszálltam erre a szent helyre, ahol nagy megtérések lesznek.

Majd szomorúan hozzáfűzte:

– Nemzeted keresztényei azok, akik ma leginkább megbántják az Urat a tisztaság elleni bűnökkel. Azért az Úr imát, nagylelkű áldozatokat és vezeklést kér.

Pierina megkérdezte:

– Mit kell tennünk parancsaid teljesítésére?

– Ima. – válaszolta Mária, majd kis szünet után folytatta. – A bűnbánat szellemében fogadjátok el naponta a kis keresztet és minden munkátokat.

Majd fenséget sugárzó tekintettel kijelentette:

– December 8-án délben visszatérek az egyházközségbe. Az „a kegyelem órája” lesz.

Pierina megkérdezte:

– Mit jelent „a kegyelem órája”?

– Tömeges megtérést – válaszolta Mária. Majd hozzátette:

– A megátalkodott lelkeket, akik hidegek mint a márvány, megérinti majd az isteni kegyelem. Hűségessé válnak és szeretik utána az Urat.

A Szűzanya csak ritkán jelentette be következő látogatásának idejét. Általában váratlanul jelent meg.

A bejelentett látogatás előtt, 1947. december 7-én megjelent a Szűzanya a dómban. Fehér ruhában volt, és két gyermek állt oldalán, egy kislány és egy kisleány. Így szólt:

– Meg akarom mutatni Szeplőtelen Szívemet, amelyet oly kevéssé ismernek az emberek. Fatimában el akartam terjeszteni a Szívemnek való felajánlást.

Majd elevenebben, bensőséges érzellemmel folytatta:

– Bonate-ban a keresztény családokba akartam bevezetni ezt az áhítatot. (Bonate Bergamo körzetébe tartozik. Ott a második világháború alatt jelent meg a Szűzanya.)

Majd hosszabb szünet után folytatta:

– Itt, Montichiariban elsősorban a már említett „Titkos Értelmű Rózsa” áhítatát kívánom, egyesítve Szívem tiszteletével. A szerzetes intézmények mélyítsék el és terjesszék, hogy a szerzetesek levonhassák magukra anyai szívem bőséges kegyelmeit.

Pierina megkérdezte:

– Kik azok a gyermekek, akik veled vannak?

– Jacinta és Ferenc - válaszolta a Szent Szűz. - És ők veled lesznek minden megpróbáltatásban, mert jóllehet kisebbek nálad, ők is eleget szenvedtek. Íme, mit kívánok tőled: jóságot és egyszerűséget, légy olyan, mint ezek a gyermekek.

Ezzel a Szűzanya védőleg kitárta kezét, és szemét az égre emelve felkiáltott:

– Legyen áldott az Úr!

Ezzel eltűnt.

December 8-ára néhány ezer személy gyűlt össze a dómnál, s Pierina csak nehezen tudott bejutni a templomba. Amikor elért a templom hajónak közepére, ahol a Szűzanya meg szokott jelenni, letérdelt, és elkezdte a rózsafüzért. Hirtelenül felkiáltott:

– Ó, a Szűzanya!

Erre a tömeg hirtelenül elhallgatott, s oly csönd lett, hogy a plébános szerint még egy szúnyog zümmögését is meg lehetett volna hallani. A Szűzanya egy hosszú, fehér lépcső tetején állt. A lépcső oldalát fehér, piros és aransárga rózsák díszítették. Mosolyogva mondta:

– Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.

Néhány lépcsővel lejjebb szállva, hozzátette:

– Én vagyok a kegyelem Máriája, isteni Fiamnak, Jézus Krisztusnak Anyja.

Ismét lejjebb szállva néhány lépcsőfokkal:

– Azt akarom, hogy itt, Montichiariban „Titkos Értelmű Rózsának” nevezzenek. Azt kívánom, hogy minden évben, december 8-án, délben egyetemes „kegyelem órája” legyen, amellyel számos lelki és testi kegyelmet nyernek el. Az Úr, isteni Fiam, Jézus nagyon irgalmas lesz, ha a jók mindig folytatják az imát bűnös testvéreikért. Adjátok azonnal tudtára a katolikus Egyház legfőbb Atyjának, XII. Pius Pápának kívánságomat, hogy a kegyelemnek ezt az óráját terjesszék el és gyakorolják az egész világon. Azok, akik nem tudnak elmenni templomukba, elnyerhetik tőlem a kegyelmeket otthon imádkozva. Aki ebben a templomban imádkozik és ontja a bűnbánat könnyeit, az biztos útmutatást nyer, hogy Szívemtől elnyerje a kegyelmet és a védelmet.

Ebben a pillanatban Pierina megpillantotta a Szűzanya ragyogó Szívét, és hallotta:

– Íme a Szív, amely annyira szereti az embereket, jóllehet nagyobb részüktől gyalázásokban részesül viszonzásként...

Kis szünet után folytatta:

– Amikor a jók és a rosszak egyaránt egyesülnek az imában, elnyerik ettől a Szívtől az irgalmat és a békét... Jelenleg, közbenjárásomra, a jók elnyerték az Úrtól az irgalmat, és eltávolítottak egy nagy csapást.

Mosolyogva folytatta:

– A világ rövidesen megismeri ennek a „kegyelem órájának” a nagyságát.

Pierina észrevette, hogy a Szűzanya távozni akar, s azt mondta neki:

– Szépséges Asszonyunk, hálát adok neked, áldj meg engemet, áldd meg országomat, Olaszországot, az egész világot, különösen a Szentatyát, a papokat, szerzeteseket és a bűnösöket is.

A Szűzanya ezt válaszolta:

– A kegyelmek bősége várja már minden gyermekemet, aki hallgat szavamra és szívére veszi kívánságomat.

E szavakkal eltűnt. A jelenés közben a Szűzanya egy titkot is bízott Pierinára, és megígérte neki, hogy majd visszatér, amikor elérkezik annak az ideje, hogy azt megmondja az egyházi előljáróknak.

Ez alatt a jelenés alatt két csodálatos gyógyulás történt. Egy öt-hatéves gyermek, aki pólió miatt nem tudott a lábára állni, és egy 26 év körüli nő, aki már tizenkét éve súlyos tüdőbajban

szenvedett és kilenc éve egy szót sem tudott szólni, hirtelenül meggyógyult. Ez a nő tiszta és erős hangon ujjongó énekbe kezdett és azóta nehézség nélkül tud beszélni. A kisfiú, akit szülei hoztak be a templomba, már saját lábán ment ki. Ez a kisfiú szintén látta a Szűzanyát a jelenés alatt. Mindkét meggyógyult változatlanul jó egészségnek örvendett azután. A kisfiú ma már felnőtt és megházasodott, a nő pedig apácává lett, hogy egész életét felajánlja engesztelésül az Istennek szenteltekért.

Egy harmadik csoda is történt, de nem a dómokban, hanem otthon. A jelenés idején egy 36 éves szegény asszony meggyógyult. Ez az asszony már gyermekkorától betegeskedett, és se beszélni nem tudott, se bélműködésén nem tudott uralkodni. Apja a templomban volt, s imádkozott érte. A betegre rokona vigyázott, miközben a rózsafüzért imádkozta. Ő is kérte a Szűzanyát:

– Ó, Asszonyunk, ha te valóban megjelentél dómunkban gyógyítsd meg a szegény szerencsétlent!

Ebben a pillanatban az asszony meggyógyult, és örömeiben magán kívül, csatlakozott a rózsafüzért imádkozó rokonához. A templomból visszatérő apa örömét nem lehet leírni.

Ez volt a három gyógyulás között a legjelentősebb, mert az orvosok semmit sem tudtak tenni a beteg érdekében, és a tömegszuggesztió is ki volt zárva. Ez a gyógyulás is maradandó volt egészen a néhány év múlva bekövetkező haláláig.

A püspök kívánságára Pierina néhány évig egy női kolostorban tartózkodott, mint kisegítő. Carpin Jusztin ferences atya vette át akkor lelkipáterét, és ma is ő a lelkiatyja.

A kegyelemforrás

Hosszú időn át szinte teljesen szüneteltek a jelenések. 1966 februárjában otthon, szobájában imádkozott Pierina, amikor ismét megjelent neki a Szűzanya. Bátorította őt, és megígérte neki, hogy 1966. április 17-én, fehérvasárnapon megjelenik neki a forrásoknál (Fontenelle).

Pierina értesítette erről a püspököt, Morstabilini Lajost, aki a jelenés titokban tartását kívánta. Ezért csak egy barátnője társaságában ment Pierina a forrásokhoz. Ott elkezdte a rózsafüzért. Délben, az Úrangyalára való harangozás után megjelent a Szűzanya és azt mondta:

– Isteni Fiam, Jézus, aki a teljes Szeretetet, küldött engem ide, hogy csodássá tegyem ennek a forrásnak a vizét. A vezeklés és megtisztulás jeléül csókold meg a (fő)forráshoz vezető lépcső első fokát.

Körülbelül tíz kőlépcső vezet le a forráshoz. A Szűzanya azt kívánta, hogy Pierina térdenállva, hátrafelé menjen le a lépcsőkön és megegyszer csókolja meg azt. Mária követte őt. Utána harmadszor is megcsókoltatta a lépcsőt, és azt kívánta, hogy azon a helyen, ahol a Szűzanya megállt, egy feszületet állítsanak fel. Kezével rámutatott a helyre, ahol azt el kell helyezniük.

– Azt kívánom, hogy minden gyermekem kérjen bocsánatot isteni Fiamtól egy szeretetcsókkal, mielőtt iszik ebből a vízből.

Utána a Szűzanya a forráshoz ment és ezt mondta:

– Vedd ezt a sarat a kezedbe... mosakodj meg a vízzel! Tudja meg mindenki, hogy a bűn besározza gyermekeim lelkét, de az isteni kegyelem meg tudja tisztítani a legrosszabb útra tévedt lelket is.

Ekkor Mária lehajolt és két különböző helyen megérintette ujjával a forrás vizét, és hozzátette:

– Válgék ismeretessé minden gyermekem előtt, amit Jézus mondott 1947-ben. Az Ő kívánságait és az én üzeneteimet már akkor nyilvánosságra hoztam. Azért kívánom és ismétlem még egyszer, hogy minden gyermekem jöjjön ide ehhez a csodás forráshoz. A te küldetésed, kedves Pierina itt van mostantól kezdve a betegeknek és a rászorulóknak. Kívánom azonkívül, hogy a hívek először menjenek a templomba, imádni isteni Fiamat, Jézust az Oltáriszentségben. Ott adjanak hálát végtelen jószágáért és irgalmasságáért és az adományért, amelyet oly nagy szeretettel és kegyelemmel adott Montichiarinak. Utána jöjjenek mind ide a forráshoz!

Miután ezt mondta, a Szűzanya felemelkedett az égbe, kitérte karját, palástja végtelenül nagyra vált, és beborította az egész világot. Karjáról fehér rózsafüzér csüngött le. Palástja jobb oldalán láthatóvá vált Montichiari dómja, ahol először jelent meg, 1947-ben.

Pierina látta a jobb oldalon a „Mária Menedék” nevű várat is, amely a középkorban épült, s Montichiari közelében van. Ezt a várat éjjeli mulatóvá akarták átalakítani. Amikor a plébános erről hallott, imádkozni kezdett a Titkos Értelmű Rózsaéhoz, hogy ezt megakadályozhassa. A kapott sugallatot követve megvették a várat, és átalakították beteg és öreg papok számára otthonná. Így büntanya helyett az ima és engesztelés helyévé vált.

Pierina Mária palástja alatt a baloldalon hatalmas épületcsoportot látott. Ez a szeretetmű a jövőben valósul meg a forrás körül. Az Istenanya azt mondta:

– Azt akarom, ismétlem, hogy ide, a kegyelem forrásához jöjjenek összes gyermekeim. Ezután csodálatos mosollyal felszállt az égbe.

Noha Pierina hallgatott a jelenésről, annak híre mégis hamar kitudódott, mert a közelben játszó gyermekek észrevették, hogy valami rendkívüli történt, s hazatérve elhíresztelték, hogy a Szűzanya megjelent Pierinának.

A második jelenés a forrásnál 1966. május 13-án, a fatimai jelenés évfordulóján történt. A Szűzanya déltájban jelent meg. Húsz személy volt jelen. A magasból Mária ezt mondta Pierinának:

– Terjedjen el mindenütt annak a híre, hogy eljöttem a forráshoz.

Pierina megkérdezte:

– Hogyan tehetem meg ezt, mikor nem hisznek nekem és még azt is megakadályozzák, hogy beszéljek róla?

A Szűzanya válaszolt:

– Ez a te küldetésed, és már megmondtam neked.

– De kedves Asszonyom – válaszolt Pierina – ha te nem művelsz csodát, előjáróim nem hiszik el, amit mondok.

Pierina látta, hogy a Szűzanya anyailag mosolygott, de nem adott választ. Kis szünet után azonban ezt hallotta:

– Isteni Fiam a teljes Szeretet... a világ tönkremegy... Még elnyertem az irgalmat és azért tértem vissza ide, hogy szeretetének kegyelmét hozzam. Az emberiség megmenekül az ima, áldozat és vezeklés által.

A Szűzanya a forrásra mutatva folytatta:

– Azt kívánom, hogy itt egy medencét készítsenek, amelybe belemeríthetik a betegeket. Ezt a másik forrást pedig – folytatta balfelé mutatva, ahol egy második forrás volt – tartsák fenn ivásra.

– Igen, majd megmondom – válaszolta Pierina, és megkérdezte a Szűzanyát, hogy visszatér-e még a forráshoz.

Ő azonban nem válaszolt kérdésére, csak szeretetteljesen mosolygott. Ekkor Pierina néhány személy számára kegyelmeket kért, majd megkérdezte:

– Milyen nevet kívánsz adni a forrásnak?

– Kegyelemforrás.

– Hogyan nevezzünk Téged?

– Titkos Értelmű Rózsa.

A Szűzanya rendkívül szélesre tárta palástját és kitárt karral mosolygva mondta:

– Itt vagyok, hogy gyermekeim lelkébe elhozzam a szeretetet, egyetértést és békét. Kérlek titeket, ne piszkítsátok be a szeretetet.

– Igen, köszönöm - válaszolta Pierina. Utána kérte Máriát, magyarázza meg a rendkívül nagy palást értelmét.

– Ez jelképezi anyai szeretetemet, amellyel át akarom karolni az egész emberiséget.

– Mit kívánsz? Mit tegyünk itt a forrásnál?

– Jótékonyági műveket az idejövő betegek számára.

– Pierina megköszönte Máriának ezt az egész emberiség nevében, kezével csókot küldve feléje. Mária vidám és boldog arccal fogadta ezt és hosszan rámosolygott, majd eltűnt az ég felé.

Úrnapján, 1966. június 9-én délután háromkor Pierina a forráshoz ment. Körülbelül százan voltak ott. Közösen elkezdtek a rózsafüzért. A negyedik titoknál Pierina félbeszakította az imát felkiáltásával:

– Itt van kedves égi Édesanyánk! Nézzétek az eget!

A Szűzanya megjelent a forrás fölött, s leszállt a búzaföldre úgy, hogy lábával érintette a kalászsok tetejét.

– Ma ismét ideküldött engemet isteni Fiam... Ma van az Úr Testének ünnepe... az egység ünnepe... a szeretet ünnepe!

Kitárta karját, s így folytatta:

– Mennyire akarom, hogy ez a búza oltáriszentségi kenyérré váljék sok engesztelő áldozás számára!

Szemét fenségesen, királynő módjára az égre emelve folytatta:

– Mennyire akarom, hogy ez a búza, sok ostyává válva Rómába menjen és október 13-ára Fatimába érjen.

Pierina megkérdezte:

– De, kedves Asszonyom, mindet oda kell adniuk?

– Szeretném, ha nagylelkű szívvel teljesítenék kívánságomat... kívánom, hogy emeljenek itt egy szobrot a forrás felé fordulva.

– Rendben van – mondta Pierina – tovább adom, amit mondtál, de nem világos számomra a dolog.

Erre a Szűzanya megmagyarázta:

– A következő október 13-ára hozzák ide körmenetben a szobrot, de előbb azt kívánom, hogy Montichiari népe ajánlja fel magát Szeplőtelen Szívemnek. Isteni Fiam választotta ki ezt a helyet, hogy idehozzam kegyelmét.

Pierina megköszönte a magyarázatot, és kérte a Szűzanyát, tegyen csodát, de az mosolyogva távozni készült. Pierina felkiáltott:

– Kérlek, maradj még itt egy pillanatra, mert neked akarok ajánlani néhány személyt, akik között vannak papok, Istennek szenteltek és betegek... – majd megkérdezte:

– Visszatérsz még?

– Mindig veled leszek! – válaszolt Mária.

Jézus színeváltozásának ünnepén, 1966. augusztus 6-án du. fél három tájban már sokan vártak Pierinára a forrásnál. Három felé közösen elkezdtek a rózsafüzért, s mint előzőleg, a negyedik titok elején megjelent az égi Édesanya. Erre megint mindenki csöndben figyelte a titokzatos párbeszédet.

A Szűzanya azt mondta Pierinának, hogy „Az engesztelő

áldozás világszövetségét” kívánja minden év október 13-án, 1966-tól kezdődőleg. Utána hozzátette:

– A tisztelendő papok és a hívek, akik részt vesznek ebben az áhítatban bőséges kegyelmekben részesülnek.

A búzára vonatkozólag a Szűzanya megmagyarázta, hogy egy részét VI. Pál pápának küldjék el, mert Brescia területéről származik (ahol a pápa született), másik részét pedig Fatimába küldjék. A többi búzából pedig készítsenek kis kenyereket, és egy meghatározott napon osszák ki azokat a forrásnál a jelenés emlékére és a földművesek hálájának jeléül. A Szűzanya így folytatta:

– Az égre való felvételem után mindig mint Anya és Közvetítő álltam isteni Fiam, Jézus Krisztus és az egész emberiség között. Mennyi kegyelmet esdettem ki ebben az évszázadban és az ezt megelőzőkben! Mennyi áldást! Mennyi csapástól menekültetek meg!... Mennyit társalogtam a lelkekkel! De az emberek újra és újra megbántják az Urat... Íme, ezért kívánom „az engesztelő áldozás világszövetségét”. Azért választottam ki ezt a kis föld darabot, mert a földművesek még alázatosak, mint a betlehemi szegények. Ez az imának szentelt hely számtalan kegyelem melegágyává változik át.

Pierina megint csodát kért, hogy az emberek higgyenek neki. A Szűzanya azonban csak ennyit mondott erre, miközben felszállt az égbe:

– Maga a nép erősítette meg ezt.

A búzára vonatkozólag azonnal teljesítették Mária kívánságát, s egy részét elküldték a pápának, aki személyesen megáldotta. Ennél az alkalomnál jelen volt a fatimai püspök is, akinek szintén adtak a búzából. Ami megmaradt, azt szétosztották a római plébániák között, ha kértek belőle.

A plébános építtetett egy kis kápolnát a jelenés helyén és készíttetett egy két méter magas szobrot, amit az egyházközség Máriának való felajánlása után körmenetben akartak elvinni a kápolnába. Azonban ez ellen a terv ellen sokan fellázadtak, főleg egyházi részről, s emiatt a plébánosnak le kellett mondania a felajánlásról és a körmenetről. Éjjel vitette el a szobrot titokban egy mellékúton a kápolnába.

A püspöki hivatal megtiltotta Pierinának, hogy ismét felkeresse a forrást, s ő engedelmeskedett a parancsoknak. A Szűzanya ezentúl másutt jelent meg neki. 1969. május 15-én, Mária mennybevitelének ünnepén is részesült egy jelenésben, s ekkor Pierina megkérdezte a Szűzanyát:

– Bocsáss meg, ha valakinek a nevében felteszek egy kérdést. Miért nem hívsz többé engemet a forráshoz?

Mária mosolyogva, kedves hangon felelte:

– Isten a Szeretet... Engem az Úr nem azért küldött, hogy parancsokat adjak, hanem hogy kinyilvánítsam kívánságát... Ó, mennyire kívánja, hogy teljesítsék azokat gyermekei!...

Kis szünet után Mária folytatta:

– Mindig ott vagyok a forrásnál, hogy fogadjam az imákat, amelyet az áhítatos gyermekek oly nagy szeretettel mondanak és teljesítem az Úr akaratát, anyai szeretetemmel kiárasztva kegyelmeit. Egyesülök az engedelmességgel, amelyet tanúsítottál nagyon tisztelt püspököd iránt, követve isteni Fiam, Jézus Krisztus példáját, amelyet ő először adott erre, amikor megalázta magát és engedelmes volt egészen a kereszthalálig. Lányom, az engedelmesség és az alázatosság sokszor áldozatot kíván, de Isten, a mi Urunk utána békét és tanulékonytságot tud adni a léleknek, aki igazán szereti Őt... Látod, lányom, van ideje a visszahívásnak..., az engedelmesség béke, amely az Úrtól jön..., az egyenetlenkedés azonban..., a lélek pusztulását okozza. Lányom, imádkozzál, és tedd nagy szeretettel, hogy az Úrhoz vigyem!

A Társmegváltó

Egy jelentős látomásban, 1951. január 13-án, a Szűzanya oltára előtt imába merült Pierinának nagy fényben egy ahhoz hasonló lépcső jelent meg, mint amilyent 1947-ben a dómban látott. A lépcső tetején megnyílt egy nagy ajtó, amelyen keresztül aranyos fény áradt ki. Fent, a kapu boltozatán arasznyi nagy betűkkel ez volt olvasható: narancs-vörös színben:

A TEREMTÉS LEGYEN-JE. Alatta vérvörös színben:

A MEGVÁLTÁS LEGYEN-JE. Alatta égszínkék betűkkel:

A TÁRSMEGVÁLTÁS MÁRIÁJA.

Ekkor a Szent Szűz megjelent a legfelső lépcsőn, kitárt karját lefelé tartva. Kezéből fénysugár áradt a lépcső lábánál álló tömegre. A Szűz hallgatott, de mosolygott. Majd egy angyali hang ezt mondta:

– Mária „legyen”-je az angyal felhívására Istennek és az emberiségnek Anyjává szentelte fel őt. Mária „legyen”-je hasonlít a teremtés „legyen”-jéhez. Részesült az Atyától a kegyelem teljességében.

Utána Pierina az angyalok énekét hallotta:

– Mária! Istennek Anyja, a Kegyelem Anyja, dicsőítsen minden ember mindörökkön örökké!

A rózsafüzér

A jelenésekben Mária ismételten buzdított a rózsafüzér imádkozására:

– Imádkozzátok a szent rózsafüzért! Lányom, nesze, itt a rózsafüzér! Sok kegyelmet nyernek tőlem mindazok, akik imádkozzák. Erős kötelék az, amely egyesít titeket Szívemmel. Megdicsőíti az Urat, az ég és föld Királyát. Híveim tudják, hogy sok sérelmet kell kiengesztelni, amelyeket isteni Fiam, Jézus Krisztus ellen követnek el. Gyermekeim, szeressétek egymást! Istenszeretet és felebaráti szeretet! Ajánljátok fel a szeretet áldozatait. Az ima és az áldozat az égbe száll. Azt kívánom, hogy gyermekeim értsék meg amit mondok, és teljesítsék. Mindnyájan részesülnek az Úr áldásában. Imádkozzátok a szent rózsafüzért!

1971. január 17-én a Szűzanya ezt mondta:

– Az áhítattal mondott rózsafüzér felhívás a közbenjárásra, a hit titkainak szemlélése..., a Miatyánk az egység imája..., az Úr imádsága..., a Dicsőség a Szentháromságot dicsőítő ima... Mondd gyermekeimnek, hogy imádkozzák a szent rózsafüzért... a hit és fény összekötő kapcsát, az egység, dicsőség és boldogság kötelékét.

Ugyanebben az évben július 25-én:

– Pierina, ez az imádság helye; felhívlak ismét a szent rózsafüzérre, amely oly kedves az Úr előtt. Tudja meg minden gyermekem, aki teljesítette kívánságomat az engesztelő áldozással, hogy a kegyelem nagy bőségével viszonzom azt nekik, és azoknak is, akik a forráshoz jönnek és tisztelnek engem áhítatukkal, azoknak, akik imádkozzák a szent rózsafüzért. Én magam szállok fel az égbe az angyalokkal, hogy felajánljam ezt az imát az Úrnak. Ezen a helyen az egyesült szívek együtt dobognak és lángolnak a szeretettől az ég és föld között. Mennyi kegyelmet kapnak! Mindenkit és mindent látok és megáldok.

Az anyai szeretet érme

1969. október 13-án, pontosan délben Pierina látta a Szűzanyát, aki megígérte, hogy irgalmának nagy palástjával beborítja mindazokat, akik kegyelmeket kérnek. A bűnösök lelke is megmenthető a kárhozattól, ha valaki imádkozik és áldozatot hoz értük.

1970. február 14-én Pierinának ismét megjelent a Szűzanya és azt mondta:

– Azért jövök, hogy imát kérjek, imát és vezeklést. Mily sok lélek van a kárhozat veszélyében! Áldozatokra van szükség megmentésükre. Itt, Montichiariban mindenkit megajándékoztam szeretetemmel... Látod, szeretetem átöleli az egész világot... Általad, kis teremtményem, ajándékoztam szeretetemet és ajándékozom ismét a lelkeknek. Szeretetet ajándékozni! Nincs ennél nagyobb! Istenszeretet, felebaráti szeretet: ima, amely az Úrhoz száll. Ezzel az ember önmagát adja és ez minden. Szeretettel kell szenvedni. Csöndben kell ajándékozni és az imán keresztül kell közvetíteni!

A jelenéseknél Mária rózsafüzérének végén mindig egy érem volt a kereszt helyett. Lelkiatyja kívánságára Pierina megkérdezte ennek okát a Szűzanyától 1970. május 19-én, amikor a Szűzanya a szokásos módon, fehér palásttal, Szívén három rózsával (fehér, piros, aransárga) jelent meg. Karján most is nagy rózsafüzér, végén aranyéremmel.

Pierina kérdésére Mária megmutatta neki az aranyérmet. Mindkét tenyerén egy érmet tartott, az egyik az érem elejét, a másik hátlapját mutatta.

A jobb tenyerében levőn Pierina látja Mária alakját, amint a lépcső tetején áll, összetett kézzel, és fejét, mint mindig, kissé balra hajtva. Rózsák veszik körül. Sok rózsza van lábánál a lépcsőre szórva. Az érem szélén a Szűzanya jobbán „Rosa”, balján „Mystica” felírás látható. (A másik kezében) az érem hátlapját látja Pierina, s megfigyeli, hogy azon egy szép, kupolás templom van három nagy ajtóval. Felette a felírás: „Mária, az Egyház Anyja”. Ekkor a Szűzanya megszólal:

– Azt kívánom, készítsenek ilyen érmet a két felírással. Az Úr küldött engem erre az általa kiválasztott helyre, hogy elhozzam szeretetének ajándékát, a kegyelemforrás ajándékát és anyai szeretetem érmének ajándékát. Ma azért vagyok itt, hogy megismertessem ezt az érmet, az egyetemes szeretet ajándékát, amelyet gyermekeim szívük felett viselnek majd, bárhová mennek. Megígérem ezeknek a gyermekeimnek védelmemet és anyai kegyelmemet. Ez az idő, amelyben amennyire csak lehet, meg akarják semmisíteni a nekem járó tiszteletet. Anyai szeretetem érme révén gyermekeim elérik, hogy mindig velük leszek. Én vagyok az Úr Anyja, az emberiség Anyja. Az egyetemes szeretet győzni fog! Az Úr áldása az én szeretetemmel együtt mindig elkíséri minden gyermekemet, aki hozzám menekül.

Ezt az érmet 1974-ben elkészítették, és megrendelhető a következő címen, ahol képes levelezőlapok, bekeretezhető nagy képek és szobrok is kaphatók a Montichiariban megjelenő Szűzanyát ábrázolva: St. Grignonverlag, 8262 Altötting, West Germany.

A sötétben élők

Ahogy a jelenések előrehaladnak, mind nyilvánvalóbbá válik mennyei Anyánk fájdalma és aggodalma, amelyek őt ezekre a megjelenésekre indítják.

1971. január 17-én – amelyből részleteket már idéztünk – ezt mondta még a Szűzanya:

– Imádkozzál, imádkozzál, gyermekem, és imádkoztass. Oly sok gyermekem sötétben él! Nem akarják többé az Úr Istent. Isteni Fiam Egyháza milyen harcban áll! Ezért terjesztem ki szeretetem palástját az emberiség fölé, mert sürgős szükség van a szeretetteljes imára, és az engesztelő imára. Az emberiség vesztébe rohan... Mily sok lélek vész el! Isteni Fiam, Jézus Krisztus szegény Egyháza! Imádkozzatok, gyermekeim, vezekeljetek... Ez az én fájdalmas felhívásom, az Úr Anyjának figyelmeztetése.

– Lányom, ebben az időben egyesülni kell az Úr körül imában és szeretetben. Oly sok gyermeke elhagyta és megbántja Öt. Hűséges lelkeket akarunk, és tevékenyeket, akik képesek tanúságot tenni és bizonyítani, hogy isteni Fiam áldozatként halt meg a kereszten. Mindenki értse meg, mennyire eltelt Jézus Szíve szeretettel és irgalommal. Azért jöttem ide, hogy beszéljek az Úrnak tartozó szeretetről; hogy felhívjam a lelkeket erre a szeretetre Isten és a felebarát iránt. Ez az én felhívásom, ez az Úr Anyjának az üzenete.

1972. augusztus 5-én fájdalmas tekintettel mondta Mária:

– Mily szomorú látni gyermekeimet, akik eltávolodnak Istentől, Atyjuktól... Közbenjárok, hogy a jóságra való felhívással minden szeretetemet elhozzam az egész emberiségnek... Szívem a Fájdalmas Anyának a szíve, aki azt mondja: gyermekeim, szeressétek az Urat! Hagyjatok fel durva megbántásával!

– Lányom, ne hallgass, hanem beszélj az imára való felhívásról, hogy gyermekeim visszatérjenek a hithez és Isten szeretetéhez. Az idők sötétekké, zavarosakká, félelemteljesekké válnak, azonban ha imádkoztok és vezekeltek, anyai Szívem még eléri az Úrnál a fény, szeretet és béke visszatérését az egész világra, mert az Úr irgalmasságában sosincs hiány, annak mindig szerepe van az isteni megváltásban. Elérkezett a cselekvés ideje. Tény, hogy az emberek el akarják sötétíteni még Isten művét is, és nem akarják tudomásul venni, hogy Ő választott ki engem Anyjául. Igen, én az Úr Anyja vagyok és az egész emberiségé. Szeressétek egymást, gyermekeim, és a béke diadalmaskodik.

1973. március 11-én Pierina a rózsafüzért imádkozta kis házikápolnájában, amikor hirtelen megpillantotta az égi Édesanyát, aki csatlakozott imájához. Ajka mozgott a Miatyánk közben, meghajtotta fejét a Dicsőségnél, az Üdvözlégy Máriák imádkozása közben azonban hallgatott.

Az Egyház Anyja

Jelentős az 1973. július 22-i látomás, amelyről Pierina így számol be: Délelőtt fél tíz tájban kis konyhámban ültem s egy levél megírásához készülődtem. Kint tombolt a vihar, villámlott és dörgött. Felemelve szememet, észrevettem, hogy a szomszédos kis kápolnában kigyulladt a fény. Először arra gondoltam, hogy a vihartól kioltott fény gyulladt ki ismét. Odamentem, hogy eloltsam. Mily nagy volt meglepetésem, amikor megpillantottam a Szűzanyát az oltár mellett! Azonnal letérdeltem, hogy hálát adjak neki ezért a nagy kegyelemért. Ő rám mosolygott, és ezt mondta:

– Most és mindig... Az Úr küldött engemet, hogy elhozzam szeretetét az egész emberiségnek, irgalmasságával együtt. És én hívom gyermekeimet, hallgassák meg szívverésemet. Azt kívánom, hogy teljesítsék kívánságaimat. A forrásnak a világosság, hit, ima és vezeklés világítótornya kell válnia!

Pierina megkérdezte, milyen imákat kell mondaniuk és milyen vezekléseket kell végezniük. Mária így válaszolt:

– A hit imáját, a szeretet imáját, a dicséret imáját, kegyelemkérő imát... Imádkozzatok a szent rózsafüzért!... Igen, a forrásnál vezeklést is kívánok az emberek összes bűneinek kiengesztelésére. Ezekről az érzelmektől vezetve menjetek végig gyalog a hídtól a forrásig vezető ösvényen, állandóan imádkozva. Kezdjétek el azonnal ezt az ájtatosságot. Eddig csak kevesen gyakorolták azt.

A Szűzanya kifejtette, hogy ne csak egyénileg gyakorolják ezt, hanem csoportosan is, mint a zarándoklatokon.

Ekkor a látnok megkérdezte Máriát, hogy miért nem nyilvánította ki magát eddig mint „Titkos Értelmű Rózsa”, és hogy mi ennek a címnek az értelme. A Szent Szűz válaszolt:

– Nincs semmi új a Titkos Értelmű Rózsában. Titkos Értelmű Rózsának hívtak abban a pillanatban, amikor isteni Fiam, Jézus emberré lett. A Titkos Értelmű Rózsa jelképezi a megváltás „legyen”-jét és közreműködésem „legyen”-jét. Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás, az Úr Jézus Anyja, a Kegyelem Anyja, a Titokzatos Test Anyja: az Egyházé! Íme, ezért hívott meg isteni Fiam, hogy jöjjetek Montichiariba 1947-ben, és akkor eljöttem, lábommal a dóm közepére léptem, oly sok gyermekem közepette... azért, hogy kimutassam, én vagyok a Titokzatos Test, az Egyház Anyja. Akkor ez csak figyelmeztetés, imára felhívás volt minden gyermekemhez. Vezeklés... , engesztelés, mondtam azokban a napokban, mert hamarosan eljönnek a sötét idők, telve istentagadással és az Úr és Anyátok iránti szeretet elgyengülésével.

Miközben égi Édesanyánk így szólt, szeme megett könnyel. Utána hozzátette:

– Ha azonban hallgattok erre a felhívásra, az Úr kegyelme és végtelen irgalma megerősíti és megvigasztalja a Titkos Értelmű Rózsát. Montichiari lesz az a hely, ahonnan a titokzatos fény kiárad az egész földre. Igen, mindez bekövetkezik!

Pierina folytatja beszámolóját a jelenésről: Azon a napon sok csodálatos isteni dolgot hallottam, és azt mondtam:

– Szépséges Szűz, miért nem művelsz csodát, hogy az egyházi tekintély hihessen ezekben a jelenésekben?

És a Szent Szűz válaszolt:

– Mily sok kegyelmet adtam már ezekben a mostani időkben! Mily sok kegyelmet osztottam ki! Most és mindig! De a legnyilvánvalóbb csoda gyermekeimnek az igaz hithez való visszatérése lesz, az Úr igazi szeretetéhez való visszatérése. Azt követi majd az egész világ kiengesztelődése és békéje. – Itt Mária szemét és kezét égre emelve folytatta:.

– Az Úr bőséges áldását kérem minden gyermekemre, ha dolgoznak szeretetem és művem terjesztésén, hogy az emberek megismerjenek engem; mindazokra, akik bátran törekszenek megvalósítani kívánságaimat, amelyeket már kinyilvánítottam. Mindezeknek a gyermekeimnek megígérem anyai szeretetemet az Úr kegyelmével együtt.

A látnok így fejezi be a beszámolót: Ezzel a Szűzanya eltűnt, s engem oly nagy öröm töltött el, amelyet nem lehet semmiféle földi örömmel összehasonlítani. Nagy bátorság töltött el, hogy lehető legnagy-lelkűbben elfogadjam mindazt a megaláztatást és megpróbáltatást, ami a Szűzanya kívánságainak teljesítésével jár.

Az emberek süketsége

Az 1974. május 15-i jelenésről Pierina így számol be:

Házikápolnámban imádkoztam a rózsafüzért. Nagy belső fájdalom nehezedett rám. Amikor a bresciai püspök parancsára több évet egy női kolostorban töltöttem Bresciában, megismertem egy vallásos özvegyasszonyt, aki nagy jótévőmmé vált.

Most ez az asszony súlyos beteg volt és éjjel-nappal ápolásra szorult. Ehhez hozzájárult még egy súlyos betegség saját családomban. Mivel segítettem mind a kettőt, nem maradt elég időm szokásos áhítatgyakorlataim végzésére. Ezen szomorkodva imádkoztam a rózsafüzért, amikor hirtelenül csodálatos égi fényben megjelent a kedves Szűzanya, aki mindjárt kijelentette:

– Isteni Fiam, Jézus Krisztus Szívében semmi se vész el. A szeretet cselekedetei is imának számítanak. Az igazi felebaráti szeretet az Úr igazi szeretete is. Óh, ha gyermekeim megértenék, mi az igazi istenszeretet! Mily béke uralkodna a földön, ha lenne igazi szeretet! Ehelyett súlyos bűnökkel megbántják az Urat!... Ma elérkezett az idő, mikor az ember még Isten fölé is akar emelkedni és pogánnyá és hitetlenné vált. Ez az igazi rossz, amelynek alá van vetve az emberek többsége, téves véleményükkel, amely elterjedt az egész világon. Ezért vesznek el a lelkek. (Ezeket a szavakat nagyon szomorúan mondta a Szűzanya. De utána nagy öröm sugárzott arcáról, és azt mondta:)

– De vannak csöndes és rejtett lelkek, akik engesztelnek, áldozatokat hoznak és imádkoznak, akik mindig levonják az Úr irgalmát. Sokszor közbeléptem, hogy elhozzam a szeretet üzenetét, de az emberek süketek maradnak Anyátok szomorú imájára. (Itt néhány egyéni, személyes üzenetet adott. Utána folytatta:)

– Ebben a kápolnában, ahol sokat imádkoznak és ahová oly sok gyermekem jön fájdalmával és gondolataival, én mindig közel vagyok, hogy megajándékozzam őket isteni Fiam, Jézus Krisztus kegyelmeivel. (Összetette kezét, az ég felé emelte és szent áldást adott ezekkel a szavakkal:)

– Szent áldásunk szálljon le rád, erre a házra, minden kegytárgyra... Imádkozzatok, imádkozzatok... , törekedjete arra, dolgozzatok azért, hogy mások is sokat imádkozzanak. Mindig közeletekben vagyok anyai oltalmammal.

E szavakat mondva eltűnt.

Az őrangyalok

Szent Péter és Pál ünnepén, Pierina névnapján, 1974. június 29-én ez történt Pierina beszámolója szerint:

Délelőtt tíz körül imádkoztam házikápolnámban, a rózsafüzért mondva. Főleg kedves jótevőmért, Máriáért imádkoztam, aki már hónapok óta súlyos beteg volt és oly sokat szenvedett. Ima közben váratlanul megjelent a drága Szűzanya. Mily öröm! Azonnal imádkozni akartam a súlyos betegért, de mielőtt szólhattam volna, örömmel és jósággal teljesen, az ég felé mutatva kijelentette;

– Hamarosan velem lesz a Paradicsomban. (Valóban ez a jótevőm néhány nap múlva meghalt.) Minden áldozat és szenvedés, amelyeket a helyes szándék megszentel bőséges kegyelemmé válik az egész világ számára és maga a lélek bőséges érdemet szerez az ég számára.

Utána Pierina több beteget a Szűzanyának ajánlott és közölt vele sok kérést és gondot, amellyel megbízták. Erre Mária azt felelte:

– Mindig nagyon közel vagyok hozzátok anyai szeretetemmel.

Pierina ezután ezt mondta:

– Kedves Asszonyom, július 13-án, egyik jelenésed évfordulóján, sok zarándok jön majd a forráshoz, hogy ott egy éjjelt imában és engeszteléssel töltsenek, főleg a papokért és az Istennek szenteltekért és jó hivatásokért.

Miközben beszéltem, – folytatja Pierina a beszámolót – a Szűzanya egy képen nagy tömeget mutatott nekem és ezt mondta:

– Mondd meg gyermekeimnek, hogy nagyon szeretem őket, és hogy már ezen a földön is bőséges kegyelmet kapnak jutalmul imáikért és szeretetteljes áldozataikért, de főleg boldogok lesznek az égben, amikor nagy csodálkozással látják majd a szent Egyházért hozott szeretetteljes áldozataik tündöklését.

Pierina folytatja: Hirtelenül felidéződött előttem egy nagyon fontos jelenés a múltból (1951. január 13. – lásd a 15. oldalon) amelyben Mária egy aranyos fényű kapu előtt állt, amely felett ezeket a feliratokat láttam: „A teremtés 'legyen'-je, A megváltás 'legyen'-je, A társmegváltás Máriája.” Most nemcsak láttam ezt a csodálatos látomást, hanem ugyanakkor egy csodálatos énekkart hallottam énekelni és zsoltározni. Akkor megkérdeztem:

– Kedves Asszonyom, akkor hallottam énekelni egy csodálatos énekkart. Az ég szent angyalai voltak azok?

A Szűzanya méltóságteljesen felelt a kérdésre:

– Igazán azok. Azok az ég szent angyalai voltak. Boldog az az ember, aki rábízza magát őrangyala védelmére és hallgat annak sugallataira, mert az őrangyal mindig nagy gondot visel a rá bízott lélekre. Amikor végül a lélek elnyeri az örök boldogságot érdemei jutalmául, ő jön el, hogy magával vigye. Vele és az angyalok kórusával a lélek csatlakozhat az égi örömben a mindenható Atyaistenhez.

Míg ezeket mondotta, a Szűzanya palástja hirtelenül kitérült, és végtelenül magnagyobbodott, mint az egész világ, amint ezt már azelőtt is láttam. Sok ezer és ezer szent angyalt láttam, akik kitértek és képezték ezt a palástot. Voltak ott kis és nagy angyalok és rendkívül erősek és hatalmasok, felsorakozva, mint a partnélküli tenger. Csodálatosan szép volt ruhájuk, koronájuk és fejüket övező dicsfényük. Ők terjesztették ki és bővítették Mária palástját az egész végtelen világegyetem fölött. Alattuk, nagyon közel a szent angyalokhoz, láttam egy nagy síkságon az emberek hatalmas tömegét. Voltak köztük püspökök, volt ott sok pap, szerzetes és sok ember, asszony és gyermek. Némelyiküket határozottan felismertem,

főleg egy püspököt, néhány papot és ismerőst, de a többiek nagyrészt ismeretlenek voltak előttem. Mindnyájan, az angyalok és emberek együtt énekelték kórusban:

– Szent, Szent, Szent az Úr! Szeretet, tisztelet és dicsőség Neki az egész örökkévalóságban! Mária, Istennek Anyja, a Kegyelem Anyja, téged is dicsérjen mindig az ég és föld!

Pierina hozzátette: Nem tudom, meddig tartott ez a nagyszerű égi látomás. Annyira átjárt a nagyfokú lángoló szeretet, hogy nem volt erőm gondolkozni és bármit kérdezni. De amikor láttam, hogy a Szűzanya el akar távozni, szokás szerint áldását kértem. Ő először az ég felé emelte kezét, és jobbjával ünnepélyesen megáldott keresztalakban, mondva:

– Az Úr áldása szálljon le rád és mindazokra a gyermekeimre, akik szeretnek engem, a veled levő kegytárgyakra, és ez az áldás, egyesülve anyai szeretetemmel szálljon különösen azokra a személyekre is, akik buzgón imádkozzák a szent rózsafüzért és szívük felett hordozzák érmemet.

Búcsúzásul ünnepélyes hangon mondta:

– Járja át a szeretet életedet! (Vivi d'amore!)

Pierina megindulva kiáltott fel:

– Ó, milyen lesz egykor az égben? Uram, köszönöm végtelen jóságodat!

Az öt világrész temploma

1974. szeptember 8-án, Mária születésnapjának ünnepén, du. egy óra tájban Pierina a rózsafüzért imádkozta házikápolnájában. Hirtelenül megjelent neki az égi Édesanya. Mint mindig, szépséggel, fénnel és jósággal teljes volt. Ezt mondta:

– Én vagyok Mária, az Egyház Anyja. Ezért az Egyházért, a Szentatyáért, a papokért és az Egyház minden gyermekéért imát, imát, imát kérek, hogy a szívekbe visszatérjen az Úr igazi szeretete és az igazi felebaráti szeretet.

– Igen, kedves Asszonyom – válaszolta Pierina – imádkozom, és másokat is buzdítok erre.

Akkor Pierina hirtelenül egy nagy templomot látott öt körívvel. A középső körívről egy kis oszlop, vagy egy kis kereszt emelkedett, amelynek közepéből vakító fény sugárzott az ég felé. A középső körív átkarolta a templom középső hajóját. Ettől jobbra és balra még két-két hajó volt köríves mennyezetrel. Az egész egy öthajós templomot képezett. Kívülről öt ajtó vezetett a templomba. Belül a templom megtelt emberekkel, éspedig mindenféle színűekkel: fehérekkel, feketékkel, sárgákkal, stb. Pierina megkérdezte:

– Kérlek, kedves Asszonyom, mit jelent ez a templom?

– Az Úr, isteni Fiam, Jézus Krisztus küldött engem az egész emberiséghez, hogy megajándékozza őt. Ő kívánja, hogy a forrásnál egy ilyen templomot építsenek. Annak öt köríve, hajója és kupolája kifejezi, hogy Ő mind az öt világrészt átöleli.

Kis szünet után az Istenanya folytatta:

– Kérjétek különösen Szent Mihály főangyal védelmét, hogy megóvja az Egyházat minden fenyegető cseleltől. Mert az Egyház még sose forgott oly veszélyben, mint ma! Én állandóan közbenjárók érte. Erről a kis helyről is világosság fog kiáradni.

Hirtelenül a Szűzanya még nagyobb fényben sugárzott és kijelentette:

– Valóban eljön az Úr világossága!

Pierina megkérdezte:

– Kedves Asszonyom, köszönöm irántunk való nagy szeretetedet, de hogyan tudassam az egyházi elöljárókkal kívánságaidat?

A Szűzanya megnyugtatta őt:

– Ebben a dologban máris közbeléptem... Már beszéltem szeretett gyermekeim szívéhez, és bátorítottam őket, hogy legyenek ismét szeretetem hírnökei, az én és a felebaráti szeretet hírnökei.

Pierina így folytatja: Ekkor a Szűzanya egy képet mutatott nekem. Láttam a Szűzanya körül a Szentatyát, számos püspököt és papot, akik közül némelyiket azonnal felismertem, sok szerzetest és világit: egy nagy tömeget, akikre a Szűzanya szeretetteljesen nézett, és akik örömmel néztek vissza reá. Én is nagy örömmel kértem a Szűzanyát, áldja meg mindnyájukat, és ő így válaszolt:

– Mindig közelükben vagyok, hogy megerősítsem őket az Úr kegyelmeivel, de mondd meg nekik is, hogy szeretettel még többet imádkozzanak, hozzanak több áldozatot és többet engeszteljenek.

Pierina erre így válaszolt:

– Köszönöm, kedves Asszonyom. Mennyire kívánom, hogy mindenki jobban szeressen és tiszteljen téged. Azért kérem segítségedet, mert én oly kicsiny és nyomorúságos vagyok.

A Szűzanya jóságosan mosolygott és jobbajával szeretetteljes mozdulatot tett felém, kifejezve: Segíteni foglak! Utána összetette kezét, égre emelte szemét, és mint mindig, szent áldást adott e szavakkal:

– Az Úr áldása szálljon le erre a helyre. Mindazokra is, akiket te szívedbe zársz. – Utána még ünnepélyesebb fényben ragyogva folytatta: – Dicsérjék, szeressék és dicsőítsék az Urat az égben és minden helyen ezen a földön!

Vészterhes idők

1975. január 30-án este féltíz tájban Pierina házikápolnájában imádkozott, mikor teljesen váratlanul megjelent a Szűzanya és azt mondta:

– Az idők mindig vészterhesebbekké válnak... nagy veszély fenyeget most... az Egyház is nagy veszélyben van... Ez még fokozódik, és így az emberek azt hiszik majd, hogy minden elveszett. Én azonban szerető szívű Anya vagyok gyermekeim iránt és meg tudom menteni őket. Azért hallgatag szeretettel közbenjárok, és oltalmuk leszek. Azért imát kérek, és azonnal jelen vagyok, hogy azt fogadjam, mindenekelőtt a csendes, rejtett áldozati- és engesztelő lelkek imáját és áldozatát, a papokét is. Mert ezek a szeretet-áldozatok érik majd el, hogy én minden előbbinél ragyogóbban térek vissza az Egyházba.

Mária fájdalmas tekintettel folytatta:

– Amint magad is megfigyelheted, az emberi gögnek sikerült a legfelsőbb (egyházi) helyeket is megzavarnia. Az emberek engem, Anyjukat eltávolítanak a szent templomokból, és kitépnek a gyermekek szívéből. Azonban isteni Fiam, Jézus Krisztus szeretete világosságot küld majd! És az oly pompás világosság lesz, hogy Ő végül mint az Ég és Föld Királya uralkodik az Őt megillető teljes tisztelettel övezve.

Most még pompásabb fényben tündököelve folytatta a Szűzanya:

– És ez kijár az Ő anyjának is, amint ez mindig szokásban volt az Egyházban.

Pierina:

– Köszönöm, kedves Asszonyom! Tudtára adom ezt az egyházi hatóságnak, hogy teljesüljön kívánságod!

Mária:

– Igen, add tudtukra, hogy én szeretetet, békét és egyetértést hozok a lelkeknek, és teljes szívemből gazdagon megajándékozom őket az Úr kegyelmeivel.

Pierina folytatja beszámolóját: Most módomban volt, hogy sok kérést közöljek a Szűzanyával, amivel az emberek bíztak meg.

Erre a Szűzanya így válaszolt:

– Pierina, mily nagy örömet okozol nekem azáltal, hogy oly bizalommal kérsz valamit... Mond meg minden jó és nemes léleknek, akik eddig segítettek és továbbra is buzgón segítenek, hogy megígérem nekik egészen különös anyai védelmemet és a kegyelmek túlaradó bőségét... Pierina, imádkozzál és segíts, hogy sokat imádkozzanak, hogy ezáltal az Úr irgalmassága kiáradjon az egész emberiségre, amely oly nagy veszélyben van... Én égek a szeretettől és a vágytól, hogy megmentsem a világot!

1975. április 6-án, fehérvasárnapon, délelőtt 11 óra tájban kb. kétszáz zarándok, akik Ausztriából, Svájcból, Németországból és Olaszországból jöttek, megtartották az első engesztelő körmenetet egy magukkal hozott Mária-szoborral. Ezen a napon lavinák elzárták a visszatérés útját a külföldi zarándokok előtt, s ezzel sok áldozatra nyílt módjuk. Délután két óra tájban megismételték az engesztelő körmenetet, de ezúttal a szobor nélkül, mert zuhogott az eső, s csak nehezen tudtak haladni a kb. két km hosszú, sáros úton.

Délután öt óra tájban nagy vihar vonult át a vidéken, s zuhogott az eső. A lenyugvó nap azonban rávilágított az esőre, s két pompás szivárvány keletkezett, ami olyan szép volt, hogy a helybeli lakosok is megcsodálták, mert ilyent még életükben nem láttak. Egyesek ezt égi jóváhagyásnak fogták fel a zarándokok áldozatának elismeréseként. Két napra rá, április 8-án reggel negyedhét óra tájban megjelent a Szűzanya a házikápolnában imádkozó Pierinának, és kedvesen mosolyogva mondta:

– Nagyon megelégedett vagyok, hogy most végre legalább egy kis mértékben teljesítették kívánságomat, és szobromat körmenetben vitték a forráshoz, (Lásd 13-14. old.)

Pierina kérte a Szűzanyát, adja tudtára, mikor jelenik meg ismét. Ezt a választ kapta:

– Az Úr azt akarja, hogy ezt ne jelentsem be előre. Többek között most is kijelentette a Szűzanya, kimondhatatlan szomorú tekintettel, könnyek között, elcsukló hangon:

– Óh, ha tudnád, mily sok gyermekem halad a kárhozat felé!

Majd ismét rendkívüli fény árasztotta el, és barátságos határozottsággal folytatta:

– De az ima, az áldozat és az engesztelés oly sok lélek részéről megakadályozza, hogy Isten igazi ítélete eljőjjön az emberiségre. Szeretetem mindig ismét közbenjár isteni Fiamnál, Jézus Krisztusnál. Imádkozzatok és hozzatok áldozatot teljes csendben!

A papi áldás magasztossága

1975. jún. 14-én egy pap megáldott tizenkét 70 cm magas ún. „vándor-szobrot” Pierina házikápolnijában. Miközben a pap a szokásos áldás szövegét mondta, megjelent a Szűzanya, s néhány szó kíséretében ő is megáldotta a szobrokat. Utána eltűnt.

Pierinát annyira meglepte a váratlan megjelenés, hogy csak a Szűzanya távozása után esett térdre, pedig előzőleg rögtön a jelenés elején borult mindig térdre. Most azonban erre nem is gondolt, hanem csak mozdulatlanul és szótlanul nézte a Szűzanyát.

1975. július 3-án reggel 8 tájban ismét megjelent a Szűzanya Pierina házikápolnijában. Pierina felkiáltott:

– Óh, kedves Asszonyom, mennyire örülök, hogy ismét eljöttél! Utolsó jelenésed alkalmával mintegy megigézve egy szót sem tudtam szólni. Utána ez annyira fájt nekem!

A Szűzanya erre azt mondta neki:

– A pap áldása ezen a földön oly nagy valami, hogy megérdemli, hogy én is tekintettel legyek arra egy jelenésnél. Látod, Pierina, ezért akartam, hogy mozdulatlan és szótlan maradj alatta. Ennek meg kell mutatnia a szent papi méltóság magasztosságát és fontosságát, és főleg hatásosan kell hangsúlyoznia, hogy azt isteni Fiam, Jézus alapította...

Pierina, mondd meg minden nemes és hűséges léleknek, hogy tegyenek eleget felhívásunknak és szeretettel imádkozzanak, hozzanak áldozatokat és engeszteljenek akkor is, ha emiatt kigúnyolják és kinevetik őket. Az Úr nagyon szereti őket és én is szeretem őket. Teljes szívemből megígérem nekik az ég gazdag és igazi áldását és sok lelki örömük lesz... Pierina! Imádkozzál! Imádkozzál! És segíts, hogy sokan imádkozzanak! Az idők mind vészterhesebbé válnak a sátáni és istentelen vakság által, amely az isteni Üdvözítő művét az egész világon szét akarja zúzni. Most az ideje az imának, a jó példaadásnak, az áldozatoknak, a hűségnek és a bátor erő kifejtésnek! Kölcsonös szeretetben egyesülve csendesen és bátran dolgozzatok tovább azon, hogy az Egyházban ismét kiesdjék a békét és az egyetértést.

Most erős fény áradt a Szűzanyából, minden bizonnal azért, hogy különös nyomatékot adjon további szavainak:

– Valóban! Én gyermekeim iránt szeretettel teljes Anya vagyok. Segíteni fogok és megmentem őket! Montichiarinak, ahová az Úr üzenetével jöttem, hatalmas jelentősége lesz. Nagy, pompás fény árad majd ki innen oly sok lélekbe az egész világon. Ehhez azonban szükséges, hogy csendben szenvedj – és szeretettel meghozd az áldozatot. Terjeszd el mindenütt ennek az anyai Szívnek a szeretetét!

Ekkor Pierina a Szűzanya elé tárta sokak kérését. Ő teljes jószággal válaszolta:

– Igen, mondd meg midnyájuknak, hogy különös módon kegyelemteljes védelmembe veszem őket! Mindenekelőtt azokat, akik oly nemesen segítenek abban, hogy kívánságom teljesedjék!...

Itt a Szűzanya egy képben megmutatott Pierinának egy nagy sokaságot. Legtöbbjüket azonban nem ismerte. Az égi Édesanya szeretettel mutatott rá erre a képre és azt mondta:

– Minden kedves gyermekem, aki idezarándokol, aki szeret és tisztel engem egykor részesül anyai Szívemnek égi örömeiben, a Szívben, amely túlcsondul a szeretettől!

A vándor-szobrok

1975. augusztus 31-én délelőtt tíz óra tájban Pierina megpillantotta a Szűzanyát házikápolnájában.

– Pierina! Mily gyakran jöttem már hozzád, hogy elhozzam neked szeretetemet az Úr kegyelmeivel és világosságával együtt!... Kedves gyermekeimet bíztattam, hogy teljesítsék a kívánságokat, és terjesszék azokat, amiket neked mondtam... Ezeket a gyermekeimet, akik szeretnek engem, az Úrhoz fogom vezetni az Atyaisten világosságával, isteni Fiam, Jézus Krisztus szeretetével és a Szentlélek kegyelmével...

Pierina megkérdezte:

– Kedves Asszonyom! Meg vagy elégedve, hogy a vándor-szobron keresztül oly sok szeretetben és tiszteletben van részed?

Barátságos mosollyal válaszolt a Szűzanya:

– Igazán meg vagyok elégedve! Mindig ott vagyok angyalseregektől kísérvé, akik az Urat dicsérik. Ahol mint vándor-szobor tartózkodom, ahol segítségül hívnak, és ahol sokat imádkoznak, ott isteni Fiam, Jézus Krisztus az égből különös kegyelmeket áraszt le a lelkekre...

Még nagyobb ünnepélyességgel folytatta:

– Előre, gyermekeim! Imádkozzatok tovább buzgón! Itt az ideje a bátor erő kifejtésnek. Szeressétek az Egyházat és a Pápát... maradjatok hűségesek hozzájuk. Jó példa által, igazán keresztény élet által! Hozzatok áldozatokat és ápoljátok a keresztény erényeket! Akkor ezért még sokkal jobban szeretlek titeket. Így jön el az Egyház diadala, és ti magatok elnyeritek ezáltal az ég dicsőségét.

Szeretetem átöleli majd az egész emberiséget... Mindenkit szeretek, úgy, amint vannak... ez anyai Szívem szeretete... Itt Montichiariban sok nagy kérést fejeztem ki... de sok ember süket marad ezek iránt a kérések iránt. Azért másutt kiválasztottam nemes szíveket, akik teljesíteni akarják kérésemet az imát, áldozatot, engesztelést illetőleg az Egyházért, a Pápaért, a papokért és az Istennek szenteltekért. Valahányszor valaki hazaviszi a vándor-szobrot, én valóban vele megyek egész angyalseregektől kísérvé, akik az Urat dicsérik, mivel oly sok hűséges gyermekem szeret és megdicsőít engem.

Ekkor a Szűzanya, akárcsak 1974. szeptember 8-án (lásd 25. oldalon) megmutatta Pieriának az öthajós templomot, számos más épülettel, amelyek egykor a forrás körül fognak állni. Nagy határozottsággal mondta:

– Az adott időben ez a kép megvalósul! Mint már sokszor mondtam: szeretetet hoztam Montichiariba, szeretetet... és ezzel a szeretettel anyai szívem egészen különleges kegyelmeit hívom le rád és mindazokra a gyermekeimre, akik szeretnek engemet és segítenek nekem, hogy mások is szeressenek. Mondd meg minden betegnek és szomorkodónak, akiket nekem ajánlottál, hogy szívemen viselem minden szenvedésüket, és általuk nagyobb életszentségre vezetem őket!

1975. november 23-án, Krisztus Király ünnepén este hétkor virágokat vitt Pierina a kis házikápolnába, mikor váratlanul megjelent neki a Szűzanya. Nevén szólította és azt mondta:

– Lányom, menj, hirdesd minden gyermekemnek irántuk való szeretetemet. Mondd meg nekik, hogy isteni Fiam, Jézus Krisztus kegyelmeket ad nekik, hogy megajándékozzam vele őket, mert Ő mindent megad Anyjának.

Utána még magasztosabb hangon folytatta:

– Valóban, én vagyok az Úr Anyja... az Egyház Anyja, az emberiség Anyja. Pierina, az áldozatok és imák, amelyeket oly sokan felajánlottak az Úrnak nagy kegyelmeket esdettek ki.

A világot nagy csapás érte volna a bűnben való megátalkodottság miatt... (Itt szünetet tartott, majd folytatta:)

– De az Úr nagy és végtelen irgalmassága még egyszer diadalmaskodott. Jó gyermekeim, imádkozzatok és hozzatok áldozatot mindenért. Ezáltal megmenekülnek a lelkek.

Pierina most megkérdezte:

– Kedves Asszonyom, mondanál nekem valamit a vándor-szobrokról, amelyeket Rómába vittek?

– Ezek előtt a szobrok előtt imádkoztak, és én különösen jelen vagyok szeretett fiam, Pál Pápa, az Egyház atyja városában. Valóban, mindenüvé, ahol e szobor révén tartózkodom, magammal viszem az Úr kegyelmeit és anyai Szívem szeretetét. Világosságot viszek a szívekbe, ahol még sötét van, mert felfogják a szeretetet, amelyet kinyilvánítottam Montichiariiban... Működjete közre szeretetemmel, ajándékozzatok szeretetemmel, hozzatok áldozatot szeretetemmel... Így egy napon örökre egyesültök velem. Milyen kegyelem lenne nagyobb ennél: állandóan teljesen velem és általam élni? Ez nemcsak rád érvényes, Pierina, hanem ugyanígy minden engem szerető gyermekemre. Mindnyájatokra leszáll az Úr áldása a hit fényével, a remény világosságával és a szeretet sugarával.

Pierina így fejezi be beszámolóját:

– Kedves Asszonyom ezekkel a szavakkal eltűnt, és szívemet újból elárasztotta a szeretet minden ember iránt.

Megmenthetnék mindnyájatokat!

1976. január 6-án, Háromkirályok ünnepén délelőtt fél kilenc tájban, a templomból hazatérve, szokása szerint hálaadását végezte Pierina a házikápolnában. Először égi fény jelent meg, utána a Szent Szűz, s ezt mondta:

– Nézd! Ebben az anyagi időkben, amely teljes lelki nyomorba akarja taszítani az emberiséget az Úr nevének s az anyémnek is elnyomásával, eljövök, hogy felhívást intézzek a megtérésre és az égre mutassak, ahonnan a szeretet üzenetét hozom...

– Óh, gyermekeim, ugyanazzal a szeretettel szeretlek titeket, mint Jézus, és ez mérhetetlen szeretet. Megmenthetnék mindnyájatokat...

– Jövök, hogy egyetértést hozzak, hogy a béke uralkodjék a földön. Mint szerető Anya fáradozom mindenütt, hogy magam köré gyűjtssem gyermekeimet, azokat is, akik nagyon távol vannak. Az Úr bocsánatával és irgalmával várom megtérésüket. Nézzétek, így közvetít a mennyei Édesanya, aki végtelen gonddal visz mindenkit az Úrhoz.

Pierina hálát adott ezért a Szűzanyának és ezt mondta:

– Kedves Asszonyom, Szeplőtlen Fogantatásod ünnepén nagyon keserű fájdalom ért, de teljesen felajánlottam az Úrnak irántatok való szeretetből.

A Szűzanya jóságos mosollyal válaszolta:

– Szeretett fiam, Pál Pápa szeretetteljes szavakkal fordult azon a napon a hívekhez, tisztelettel és világosan dicsőítve és felmagasztalva titokzatos anyaságomat (e szavakra a Szűzanya még szebb fényben ragyogott és méltóságteljesen folytatta) – valóban én Mária vagyok... a megtestesült „Titkos Értelmű Rózsa”, az Egyház Anyja. Ez az üzenet, amelyet már évek óta kinyilvánítok neked, szegény lányom.

Pierina hálálkodott ezért. A Szűzanya rámosolygott és folytatta:

– Nézd, amikor a szeretet üzenetét hozom gyermekeimnek a legszebb virág jelképét használom, s ez a rózsa. Abból árad az Úr szeretetének illata. Egy másik ajándékot adott Ő a forrásnál, mert Ő maga az állandó élő forrás, amelyből kegyelem árad gyermekeire.

– Gyermekeim, szeressetek engem tehát, imádkozzatok és könyörögjétek! Jézus sose mond nekem nemet. Anyjától sose tagad meg semmit sem. Állandóan az egész emberiségnek akarja ajándékozni magát. (És most sokkal ünnepélyesebben folytatta:) Mely szeretet lehet nagyobb isteni Fiam, Jézus Krisztus szereteténél? Pierina, mondd meg mindenkinek, hogy várom közreműködésüket, és folytassátok, hogy még jobban megismerjenek és megszeressenek engem.

Pierina megkérdezte:

– Kérlek, kedves Asszonyom, folytatni kell a vándor-szobrok ügyét?

A Szűzanya válaszolt:

– Óh, igen! Ahol csak csatlakozom hozzá, az Úr bőséges kegyelmét hozom... Menjétek, terjesszétek mindinkább az üzenet világosságát és szeretetét, amelyet kinyilatkoztattam nektek Montichiariiban. Az különösképpen vonatkozik minden Istennek szentelt személyre, mindenekelőtt szeretett fiamra, a papokra. Hívjátok meg őket, hogy jöjjenek az áldott forráshoz, hogy ott imádkozzanak és hálát adjanak az Úrnak nagy ajándékáért. Mondd meg minden gyermekemnek, hogy én mindig áldásomat adom nekik és megajándékozom őket az Úr kegyelmeivel.

Pierina beszámolója: E szavakra égi Anyánk kitérte karját és palástját. Védőpalástja alatt sok, nagyon sok embert láttam. Egyeseket világosan felismertem, de legtöbbjüket nem. Utána eltűnt.

Már évszázadok óta leszálok a világra

1976. február 13-án délelőtt fél tíz tájban házikápolnájában imádkozott Pierina, mikor váratlanul megjelent neki a Szent Szűz:

– Ismét eljövök, hogy megmondjam neked: terjeszd még jobban szeretetteljes üzenetemet. Már évszázadok óta a föld oly sok helyére szállok le egymás után. Ha mennybevitelem után nem szálltam volna le állandóan a földre, hogy összegyűjtsem magam körül gyermekeimet, a világ nagy részében kihűltek és kiszáradtak volna az emberek az Úr iránt az én anyai és szeretetteljes közbelépésem nélkül. Gyermekeimnek szükségük van erre a bensőséges anyai szeretetre, mert gyarlóságukban oly könnyen eltávolodnak az Úrtól, a mi mindenható Istenünktől és Atyánktól. Látjátok, ez az indítóoka eljövetelemnek. Valahányszor leszálok erre a földre, hogy elhozzam a szeretet üzenetét, az ég angyalainak számtalan kórusa mozdul meg és nagy koszorúként körülvesz engem.

– Másrésről azonban, oly sok gyermekem érzéketlen és süket marad a földön felhívásunkra, hogy jobban szeressék az Urat. Pierina, ismételd állandóan gyermekeimnek, akiket különösen szeretek, a papoknak, hogy szeressenek engem! Mondd meg nekik, hogy mindenütt, minden irányban hirdetem az Úr Anyjának ezt a meghívását. Ne engedjék elveszni azt, amit oly sok századon át tettem, és amit még mindig teszek azért, hogy megmentsem oly nagy veszélyben levő gyermekeimet... Az Urat szeretni, dicsérni és dicsőíteni kell a hit és szeretet minden erejével!

Pierina ekkor közölni akarta a rá bízott kéréseket. Mária nagy jószággal mondotta:

– Mondd meg mindezeknek, akik nagylelkűen meghallgatták szeretetteljes üzenetemet, hogy egészen rendkívüli kegyelmeket nyernek el az Úrtól... Bátran fáradozzanak azért, hogy a jelenlétünk által megáldott forrásnál az áhítat még méltóbb legyen... Az a hely mindig az imádság helye lesz. A hit és a szeretet világítótoronyává válik a betegek és rászorulóknak számára. (A Szűzanya méltóságteljesen folytatta:)

– Közbelépek majd és eloszlanak a felhők. Diadalmaskodni fog az Úr nagysága, aki Montichiariiba küldött engem.

Mosolyogva folytatta:

– Előre! Bizalom és bátorság! Igen, a bátrak megtiszteltetésben részesülnek... A betegek és rászorulóknak várnak a szeretetműre.

E szavakra a Szűzanya kitérte palástját és Pierina látta, mint már 1966. április 17-én is, a nagy templomot és a számos nagy épületet. Hálát adott ezért a Szűzanyának, aki folytatta:

– Nézzétek, ez az Úr szeretete. Azt kívánom, hogy az átjárja az egész világot. Még egyszer ismétlem: gyermekeim, szeressétek az Urat és Anyját. Szeressétek egymást kölcsönösen őszinte felebaráti szeretettel. Menjetek a szentmisére, gyűljetek össze a templomban imára, járuljatok buzgón a szentségekhez, hogy elnyerjétek a hűséges kitartás kegyelmét és hogy példát adjatok a világnak az igazi keresztény életre. Tegyétek meg mindezt, ha üdvözülni akartok: ima, áldozat, vezeklés.

Ekkor a Szűzanya eltávozott, e szavakkal:

– Isten veled!

A nagy kereszt

1976. április 20-án reggel hat óra tájban házikápolnájában imádkozott Pierina, mikor váratlanul megjelent neki a Szűzanya. Nagy örömmel kiáltott fel:

– Óh, kedves Asszonyom! Köszönöm, hogy még egyszer visszajöttél, mert az utolsó alkalommal nagy szenvedést okozott, hogy többé nem jössz vissza, mert „Isten veled”-del búcsúztál el.

Nagy szeretettel válaszolt a Szűzanya:

– Csendes fájdalommal ellenére is mindig közeledben voltam anyai szeretetemmel. De ezzel ki kellett mutatnod, hogy az embernek mindent nyugtalanság nélkül rá kell bíznia az Úr akaratára.

– Pierina, mondd meg a betegeknek és mindenkinek, akik bánkódnak és akiknek szenvedniük kell, hogy ez lesz az ő áldozati oltárunk, amire azonban az égből levonják a kegyelmek nagy bőségét. És ezáltal nyeri el oly sok család, szív és lélek egész különös szeretetemet. Később pedig dicsőséges koronát kapnak az egész örökkévalóságra. Legyenek tehát bizalommal! Mellettük vagyok különös védelmemmel.

– Pierina, amikor neked csöndben és aggódva várnod kellett, ezt megtisztulásul és előkészületül szolgált a fehérvasárnapra. (Mária ünnepélyesen folytatta:)

– Ezen az ünnepnapon (1976. április 25-én, fehérvasárnapon) egészen különös módon jelen leszek a forrásnál, hogy ott gyermekeimet isteni Fiam nagy kegyelmeiben részesítsem. Ennek a napnak az emlékére ott most a többi forrást is különös módon megszentelem és megáldom jelenlétemmel.

(Ezen a helyen ugyanis több forrás fakad. A főforrást már évekkel ezelőtt kiépítették. Az előtt egy bővízű patak folyik. Felfelé még több forrás ontja vizét a patakba. Ezek megszenteléséről és megáldásáról beszélt a Szűzanya. Fehérvasárnap 50 autóbusz és több ezer zarándok volt jelen.)

Pierina hálát adott a Szűzanyának, s ekkor egy nagy keresztet látott. Csodálkozva kérdezte:

– Kedves Asszonyom, mit jelent ez a kereszt?

A Szűzanya válasza:

– A mező közepén, ahol a kis kápolna van, fel kell állítani ezt a nagy keresztet. Minden gyermekem, aki felnéz erre a keresztre imája közben, nagy kegyelmeket kap. E keresztre nézve mindnyájan részesülnek a hit, remény és a szeretet világosságában. Ezen a helyen mindig kitárom karomat, hogy kegyelmeket adjak, s kitárom Szívemet, amely egyesül isteni Fiammal, Jézus Krisztussal. Ezáltal főleg a bűnösöket mentem meg. (Egészen ünnepélyesen folytatta a Szűzanya)

– Jöjjetek ide, gyermekeim! Itt megnyitottam számotokra a megbocsátás és szeretet forrását. Mindenekelőtt azonban ti, különösen szeretett gyermekeim, akiknek jelenleg sokat kell szenvednetek, és akik ennek ellenére különösen buzgólkodtok ezért a helyért, ti részesültök jutalomként különös anyai szeretetemben!

– Most eljött az ideje... most itt az órája annak a kívánságnak, hogy szeretetemet és az Úr irgalmát kiterjesszem az egész emberiségre. Gyermekeim! Ne veszítsétek el bátorságtokat, amikor féltetek, mert úgy látszik, az isteni Igazságosság lesújt. Én mindig készen állok a közbenjárásra, és az irgalmasság mindig diadalmaskodni fog...

Pierina most megkérdezte:

– Kedves Asszonyom, a további kilenc zarándok-szobrot továbbra is a forráshoz vigyék?

– Igen – válaszolta a Szűzanya – az a mi kívánságunk, hogy a jövőben is ezt tegyék.

Most Mária lehajolt Pierinához, és teljes szeretettel, anyai hangon mondotta:

– Pierina! Minden törekvésed és vágyad mindig az legyen, hogy mindenkiért imádkozzál és áldozatokat hozzál...! Bízzál bennem!... Azért választottalak ki, hogy szeretetet és kegyelmet hozzak!

Én vagyok a Kegyelemközvetítő!

1976. június 6-án, pünkösd ünnepén du. két óra tájban Pierina először égi fényt pillantott meg házikápolnájában, utána pedig meglátta a Szűzanyát. Az nagy jószággal mondta:

– Pierina, mondd meg minden gyermekemnek, akik ide jönnek, és ismételd meg nekik mindig anyai kérésemet:

– Gyermekeim, szeressétek az Urat! Imádkozzatok és hozzatok áldozatokat, hogy elérjétek az örök üdvösséget! Szeressétek egymást mint jó testvérek és nővérek!... És én eljövök, hogy békét és egyetértést hozzak lelketekbe és szívetekbe.

Pierina ekkor látta, hogy a Szűzanya kitérte karját és palástját. Kis tűzlángok hulltak le kezéből a palástja alatt lévő emberekre. Méltóságteljesen folytatta:

– Isteni Fiam, Jézus Urunk nagy Szíve kezembe adta a hatalmat isteni kegyelmei fölött, hogy szétosszam azokat a lelkeknek a Szentlélek fényével együtt...

– Anyátok vagyok, aki mindig lehajolok hozzátok, hogy fogadjam aggodalmaitokat, könyörgésteget és imáitokat, és bemutassam azokat az Úrnak, isteni Fiamnak, Jézusnak, aki mintegy cserébe a szeretetért hatalmat ad ennek az Anyának a közbenjárásra, odaadva neki kegyelmeit, hogy szétossza azokat a világon. (Most még nagyobb fényben úszott Mária, és ünnepélyesebb hangon folytatta:)

– Én vagyok Mária, a kegyelem Közvetítője! Pierina, ismertesd meg mindenkivel ezt a királyi ajándékot, amelyet az Úr Jézustól kaptam! A szeretet Anyja vagyok, és azért jövök, hogy vigasztalást hozzak..., hogy megmentselek titeket... Minden gyermekemre, akik szeretnek és megszerettetnek engem leszáll különös kegyelmi áldásom...

Pierina megjegyzi, hogy e szavakkal a Szűzanya eltűnt, de utána csodálatos rózsaillat maradt a kápolnában, ami még órákkal később is érezhető volt, s amit sok zarándok is örömmel tapasztalt.

Ne féljetek!

1976. szeptember 3-án, a hó első péntekén, reggel, miután Pierina hazatért a miséről, megjelent neki a Szűzanya. De ekkor nem szólt egy szót sem. Ugyanaz nap délutánján azonban megint megjelent a Szűzanya a házikápolnában. Jóságosan mondta:

– Pierina! Ebben az időben sok buzgó gyermekem jön ide. Mondd meg nekik, hogy legyenek bátrak és bízzanak az imában, de főleg értesd meg velük az Úr szeretetét. (Utána a Szűzanya mind fényesebbé vált és anyai hangon, de szomorúan folytatta:)

– Igen, gyermekeim, itt az ideje, hogy többet imádkozzatok... mert csak imával nyeritek el a kegyelmeket... Gyermekeim, imádkozzatok, és ne féljetek, ha ezekben az időkben az ellenség elhomályosítja isteni Fiam, Jézus Krisztus világosságát. Én összegyűjtöm sok lélek imáját és könyörgését, és utána átváltoztatom azokat a béke, egyetértés és világosság kegyelmeivé!

Ti, gyermekeim, kik szerettek engem, és igyekeztek teljesíteni kívánságaimat..., ti, gyermekeim, akik áldozatot hoztok, hogy ne vesszen el szeretetteljes üzenetem..., ti, gyermekeim, kik segítetek, hogy az általunk különösen szeretett forrást megóvjátok..., ti különösen nagy jutalomban és kegyelemben részesültök majd isteni Fiamtól, Jézus Krisztustól!

– Éljetek mindig szeretetemben!

Szeressétek az Urat!

1976. október 31-én, délután, miközben Pierina a rózsafüzért imádkozta házikápolnájában, váratlanul megjelent a Szűzanya és ezt mondta:

– Ebben az időben sok imára van szükség... sok nagylelkű szeretetre, amely mint egy forrás, állandóan folyik és sose merül ki... Íme, ezt kívánom buzgó gyermekeimtől...

– Szeressétek az Urat, mert csak az ő végtelen szeretetéből fakadnak a kegyelmek... Gyermekeim, építsétek a felebaráti szeretetet... Szeressétek mindenkit, úgy, ahogy ti kívánjátok, hogy szeressenek titeket... Akkor igen, a világ felfogná, hogy milyen szép szeretni tudni..., a béke igazi öröme a szívben és lélekben...

– Gyermekeim, mindig eljövök, hogy szeretetről beszéljek nektek, és ti, az Úr Anyjának buzgó gyermekei éljétek a szeretetet, beszéljétek róla, terjesszétek magatok körül a vigasztalás nagylelkű szeretetét...

– Csak az Úrban találjátok meg az erőt, a bizalmat, a segítséget ahhoz, hogy igazán keresztény életet éljétek, megvalósítva és terjesztve a szeretetet és a békét...

– Gyermekeim, gyűjtsétek össze és alakítsátok át anyai szeretetem fellángolását minden gyermekem iránt a világon..., mindenkit meg szeretnék menteni és el akarok vinni az Úr világosságába..., amely a végtelen irgalommal teljes szeretet világossága... Itt az Úr iránti szeretet órája!

A Szűzanya „bosszúja”

Amikor 1974. szeptember 8-án Pierina nagyon szomorkodott, mert a dóm kapuira újra kifüggesztettek egy nyomtatott írást – aminek tartalmát úgy látszik a püspök nem ismerte, mert látogatása előtt gondosan eltávolították, s csak távozása után tették ismét vissza – de ami a jelenések ellen nyilatkozott, a Szűzanya megvigasztalta őt, e szavakkal:

– Ebben a dologban máris közbeléptem.

Ugyanakkor egy képben megmutatta Pierinának, mily sokan szeretik és tisztelik a Szűzanyát. (Lásd a 25. oldalon)

Hamarosan kiderült, milyen módon lépett közbe a Szűzanya. A szobrásznak, aki az első szobrot faragta a jelenésről, amit azután a dómban állítottak fel, tizenkét gyermeke közül hat szintén fafaragással foglalkozott. 1974. novemberére elkészítették az első vándor-szobrot, amit november 5-én a Szűzanya megáldott.

Az első kolostor, amelybe befogadták a Szűzanya vándor-szobrát egy éjszakára, már hat éve egyetlen hivatást sem kapott. Egész éjjel buzgón imádkoztak az apácák a szobor előtt. Röviddel a Szűzanya látogatása után váratlanul ketten is jelentkeztek, és 1975. január 6-án már be is léptek a kolostorba. Úrnapján egy harmadik csatlakozott hozzájuk. A nővérek nem kételkednek benne, hogy a Szűzanya meghallgatta imájukat.

1974. december 8-ra elkészült a második vándor-szobor. Március 2-ra már az ötödik és hatodik, április 6-ra újabb kettő, május 13-ra már összesen 14, június 14-re további 12, július 12-re még nyolc, s így tovább, s 1977-ben már 250 vándor-szobor járta a világ útjait: Olaszországban, Németországban, Ausztriában, Svájcban, Franciaországban, Belgiumban, Hollandiában, Lengyelországban, Magyarországon, Jugoszláviában, sőt a tengeren túl is: Ugandában, Kamerunban, Argentínában, Csillében, Braziliában, az Egyesült Államokban, stb. Az ötvenedik szobrot VI. Pál Pápa kapta és nagyon nagyra értékelte. Azóta még sokkal több vándor-szobrot faragtak ezek a szobrászok (az egyik ilyen szoborról készült ennek a füzetnek a címlapján levő kép), s annyi rendelést kapnak, hogy hosszú ideig kell várniuk a rendelőknek, míg sorra kerülnek. Sokan szeretnének egyéni szobrot is, de erről szó sem lehet addig, míg a vándor-szobor igényeket ki nem elégítették.

Az első 250 vándor-szobrot elvitték Pierina magánkápolnájába, s ott a Szűzanya mindig megáldotta azokat. Tervezik ezt a további vándor-szobrokkal is, de természetesen nem biztos, hogy a Szűzanya azokat is személyesen megáldja, erre ugyanis nem tett ígéretet. De annál inkább megáldja azokat, akik az egész világon tisztelik őt, és teljesítik kívánságát. A szoborról készített nagy színes fényképek helyettesíthetik egyelőre a szobrot a családokban, ahol különös tisztelettel akarnak adózni a Titkos Értelmű Rózsának.

Megható az a buzgóság, amellyel a hívek a vándor-szobrot fogadják. Az egyik vándor-szobor hat héten keresztül járta a családokat és egyetlen nap egyetlen órájában se maradt egyedül, éjjel-nappal felváltva imádkoztak előtte.

A kolostorokban, ahol befogadták, utána helyreállt a szeretet és az egyetértés. Kórházakban haldokló betegek megtértek a szobor jelenlétében és az egyik 59, a másik 30 év után ismét meggyónt, hogy utána rövidesen békés halállal költözzék át az örökkévalóságba.

Egy helyen, ahol befogadták a vándor-szobrot, ismételten megjelent a Szűzanya is, ugyanolyan módon, ahogy a szobor ábrázolja őt, de elevenen és összehasonlíthatatlanul szebben és szeretetteljesebben, mint a szobor. Többször a fatimai gyermekek kíséretében látták őt. Angyalok és szentek is megjelentek a Szűzanyával. Egyszer a Szűzanya ezt mondta:

– Amikor engem mint vándor Titkos Értelmű Rózsát az emberekhez visznek, eljövök én is az ég angyalaival és szentjeivel és védőleg és áldólag állok oldaluknál. Ugyanúgy megáldom a kolostorokat és otthonokat és azok lakóit is, akik engem örömmel és szeretettel

fogadnak. Egészen különösen mellettük lesznek haláluk óráján Isten kegyelmeivel és anyai szeretetével.

Egyszer pedig az Úr Jézus is megjelent a vándor-szobor mellett és a következő tanácsot adta:

– Az égi Édesanya, az Én Anyám átadásánál először a pap vagy az ő helyettese adjon áldást az én nevemben, és utána így imádkozzanak:

„Fogadjátok örömmel a Fenséges Vándort, aki segítséget keresve jön hozzátok! Imádkozzatok! Imádkozzatok! Hozzatok áldozatokat és vezekeljétek az egész Szentegyházért, az egész emberiségért, főleg azonban papjaimért és az Istennek szenteltekért, akik a Szentháromság Szívét és az Egyház Anyjának, a Titkos Értelmű Rózsának a Szívét oly gyakran megsebzik!”

A vándor-szobor megérkezésekor imádkozzatok el először az Angyali Üdvözlőt, utána hét Üdvözlégyet és hét Dicsőséget... Mária, az Egyház Anyja hét fájdalmának tiszteletére.

A búcsúztatásnál pedig imádkozzatok el hét Üdvözlégy Máriát és hét Dicsőséget Mária hét örömeinek tiszteletére. Utána énekeljétek el a „Maria, breit den Mantel aus” (Mária tárd ki palástodat) c. éneket, vagy egy más Mária-éneket. Majd a pap, vagy annak helyettese adjon áldást az én nevemben. Imádkozzatok nagyon gyakran a fohászt: „Szeplőtelenül Fogantatott Szűz Mária, a papok és Istennek szenteltek menedéke, könyörögj érettünk Jézusnál!”

Ha megfontoljuk, hogy 1964–69-ig, öt év alatt 13.450 pap hagyta ott hivatását, és 1962–1975-ig, tizenkét év alatt az Istennek szentelt szerzetesek száma az egész világon a felére csökkent (1.550.000-ról 780.000-re), akkor felfogjuk milyen fontos a Titkos Értelmű Rózsa üzeneteinek terjesztése és kívánságainak teljesítése nemcsak az Egyház, hanem az egész világ számára is.

Sokáig csak nagyon kevesen tudtak a jelenésekről és üzenetekről. Először németül adták ki történetüket 1974-ben. Az első kiadás 25.000 példányszáma gyorsan elfogyott s a második kiadás (25-40.000) hamarosan szükségessé vált. Ezt követte a harmadik, negyedik, ötödik kiadás. Olaszul 1977-ben jelent meg az első kiadás, az ötödik német kiadás nyomán.

Hamarosan megindultak a tömeges zarándoklatok is, és 1975. májusában 100 hatalmas autóbusz vitte már a zarándokokat a forráshoz Németországból, Ausztriából, Svájcól, Franciaországból, Jugoszláviából, s egyéb helyekről.

Így „bosszulta” meg a Szűzanya azoknak a törekvését, akik csökkenteni akarták a hívek hitét a Montichiari dómjának kapuira függesztett feliratokkal.

Hívó püspökök

Nemcsak a hívek győződtek meg azonban a Szűzanya jelenéseinek valódiságáról, hanem a püspökök között is mély benyomást tettek azok.

Brescia püspöke, akinek egyházmegyéjében történtek a jelenések, Tredici Jácint 1951-ben kijelentette a dómban, Montichiariban tett látogatása alkalmából: „Ugyan még nincs egészen biztos bizonyítékunk egy igazi Mária-jelenés természetfeletti jellegéről, azonban egész sereg természetfeletti tény történt.” Kijelölt egy vizsgálóbizottságot, annak tagjai azonban egyetlen csodásnak látszó gyógyulást sem vizsgáltak meg, egyetlen tanút sem hallgattak ki, egy orvos pedig minden bizonyíték nélkül kijelentette, hogy a látnok morfium hatása alatt áll. Ezzel szemben egy másik orvos teljesen egészségesnek és normálisnak találta a látnokot.

A jelenlegi püspök, Morstabilini Lajos is lehetségesnek tartja a jelenések valódi voltát, s azért a nyomás ellenére sem hajlandó ellene nyilatkozni, vagy intézkedni.

Chieti püspöke, Bosio, aki előzőleg morális tanár volt Bresciában hisz a jelenések valódiságában. Ugyanígy hitt Pesaro püspöke, Del Signore, akit a látnok kétszer is felkeresett, a püspök kívánságára. Ez a püspök már meghalt.

Szintén meghalt már Fidenza püspöke, Bosetti Guglielmo és Fatima püspöke, Joao Pereire Venancio, aki személyesen is felkereste Montichiarit, és annak idején búzát kapott a jelenések helyéről. Mindkettő hitt a jelenések valódi voltában.

Még él Alessandria püspöke, Almici és hisz a jelenésekben.

XII. Pius pápa 1951. augusztus 9-én magánkihallgatáson fogadta Pierinát Castel Gandolfóban. Megkérdezte Pierinát:

– Mondd, kedves lányom, jobbá és bátrabbá váltál, mióta láthattad a Szűzanyát?... Légy bátor, kedves lányom, és igyekezz jól megfelelni ezeknek az oly nagy és csodálatos kegyelmeknek! Ezért most különös apostoli áldásunkat adjuk rád. – Majd ezekkel a szavakkal búcsúzott tőle:

– Imádkozzál értünk is!

Ha mindez nem azonos is az egyházi jóváhagyással, de kétségtelenül reményt ad, hogy idővel az is bekövetkezik.

XXIII. János pápa a zsinat megkezdése előtt kérte az egész világot, hogy a zsinat sikeréért imádkozzanak a Szűzanyához, mint Titkos Értelmű Rózsához, és főleg a rózsafüzért imádkozzák erre a célra.

VI. Pál pápa 1969. május 5-én szintén arra kérte a híveket, hogy májusban hívják segítségül a Titkos Értelmű Rózsát, és imádkozzák a rózsafüzért. 1972. április 30-án megismételte ezt a felhívását. Főleg jelentős azonban, hogy a zsinat harmadik ülészakát 1964. november 21-én azzal zárta be, hogy Mária az Egyház Anyjának nyilvánította. Mária már 1947-ben használta ezt a címet a július 13-i jelenése közben: „Én vagyok Krisztus Titokzatos Testének az Anyja, azaz az Egyház Anyja.” Ez a cím szerepel a Szűzanya érmén is.

A Titkos Értelmű Rózsa Máriának egyik régi címe, amelyet már az első századok óta használtak. Szerepel a Loretói litániában is.

Napcsodák

Úgy látszik, mióta a Szűzanya Fatimában napcsodával győzte meg a kételkedőket a jelenések isteni eredetéről, más jelenési helyein is történnek hasonló tünemények, amelyek sok szempontból hasonlítanak a fatimai napcsodához, egyes részleteiben azonban eltérnek attól is, egymástól is. Heroldsbachban, Garabandalban, San Damianóban és Montichiariban sokan látták ezeket a fénytüneményeket.

1969. április 20-án 19 zarándok volt a forrásnál. Előzőleg Pierinát is meglátogatták, aki mondta nekik, hogy a Szűzanya egy égi jelet ígért diadalának meggyorsítása érdekében. Nem tudták azonban, miből fog ez állni, s mikor következik be. Már hazafelé készülődtek, amikor az autóbusz vezetője hirtelenül felkiáltott:

– Forduljatok meg, s nézzetek fel az égre!

A felhős égen egy széles sáv kitisztult, és a napfény ellenére sötétedni kezdett, míg végül sötétté vált, akárcsak éjszaka. Délután négy óra volt. A sötét sávon az egyik csillag a másik után tűnt föl, míg végül egy 12 csillagból álló korona ragyogott rajta. Ekkor a csillagkoronától távol feltűnt egy kis, halvány korong, amely állandóan nagyobbodott és vízszintes irányban feljűk közeledett. Pirossá vált csodaszép árnyalatokkal és lengeni kezdett ide-oda, mint egy lámpa, mintha félelmetes vihar tombolna. Utána úgy tűnt, hogy lezuhan a földre.

A zarándokok ijedtűkben térdre estek és segítségért Istenhez kiáltottak. Azt hitték, eljött az utolsó ítélet ideje. Akkor a nap megállt és tengelye körül forogni kezdett, előbb jobbra, majd balra, mint egy tűzkerék, hatalmas tűzcsóvákat vetve ki magából. Az egész égbolt vörössé vált. Leírhatatlan látvány volt, félelmet keltő!

Akkor a nap ismét visszatért a fekete sávba, majd megint előjött, ide-oda lengett, ingadozott, mintha nagy égi viharban lenne. Most eltűnt az ég piros színe, és a szürke felhők hófehérré váltak, s a nap is hófehéren fénylett. Kijött a sötét sávból és lassan feljűk közeledett, kissé rezgett és néhány pillanatig a csillagkoszorú közepén állt.

Utána két részre szakadt és egy fénykereszt tűnt fel. Az égbolt színe sárgává változott, a felhők is kéniszínűek voltak. A nap kijött a fekete sávból, ide-oda ingott, mintha megint vihar lett volna az égen. Ismét elment egészen a felhők széléig, s mint egy forgó tűzkerék, a föld felé kezdett zuhanni, sok nagy tűzcsóvát vetve ki magából.

Ez a színjáték többször megismétlődött. Majd a fekete sáv világosodni kezdett, a csillagok eltűntek és a felhők ismét befedték az egész eget. Sokáig azonban még egy nagy sárga folt látszott az égen. Az egész jelenség 15 percig tartott.

A zarándokokra nagy hatással volt amit láttak, s meg voltak győződve róla, hogy Pierina erről beszélt.

1969. december 8-án az a zarándok, aki a fenti napcsodát leírta, ismét Montichiariban volt. Délután félhárom tájban a forrásnál tartózkodtak. Ekkor egy gyermek kiáltott fel:

– Nézzétek, táncol a nap!

Ekkor kb. 120-an voltak jelen, s mind látták a következőket: Az ég kék volt, s a nap erősen sütött. Senki se viselt napszemüveget. Mégis nehézség nélkül bele tudtak nézni a napba. A nap pirossá színeződött, utána fehér lett, mint egy ostya. Mindkét oldalán három fénysugár tört elő. Közepén, mint egy világítótorony lámpája, egy kisebb fénysugár látszott, s ez ütemesen villogni kezdett. Közben pedig a nap lassan forogni kezdett tengelye körül. Először sárgává vált, majd hirtelenül vörössé, fehérré, sárgává. A villogó fénysugár továbbra is adta a titokzatos jeleket. Háromszor megismételte:

• • • - - - • • •

Az egyik zarándok felismerte, hogy ez a segélykérő morze jel: S O S! Égi felhívás a lelkek megmentésére!

Utána a nap rózsaszínné vált és közepében egy kis kék pont jelent meg, amely állandóan nagyobbodott, s mint egy korong forogni kezdett jobbra és balra, számos kék oszlopot lövellt ki, amelyek végén kék golyó volt. Ezek az oszlopok úsztak a levegőben, és utána, mintha egy láthatatlan kéz elrendezte volna őket, lassan leszálltak a földre. A jel kb. tíz méter magas volt. Rózsafüzér alakját vette fel, amelynek a végén egy érem volt. A földet hó borította, és a nagy rózsafüzér árnyéka világosan kivehető volt a havon.

Most megváltozott a kép. A nap fehérré vált és ismét leadta háromszor az S O S jelet. Majd sárgává, s később vörössé színeződött a nap. Ismét feltűnt a kék pont, megnagyobbodott, s megint oszlopokat lövellt ki magából, amelyek azonban most kb. egy méter hosszúak voltak és belülről világítottak, mint egy neon-cső. Egyik végükön kék golyó volt. Hirtelenül a sok oszlop ferdén elrendeződött, s úgy függött az égen. Majd létra alakját vette fel a jelenség, és lassan leszállt a földre.

Most megint megváltozott a nap színe, először teasárga lett, majd ismét piros. Megint megjelent benne a kék pont, nagyobbodott, és most sok nyilat lövellt ki, amelyek hegyén kék golyó volt. A hóborította földeken megint jól ki lehetett venni ezek árnyékát. A hó is kékké színeződött.

Az emberek a szivárvány színében tündököltek és az égen is egy nagy szivárvány íve tűnt fel.

Utána elhalványodtak a színek és a nap ismét eredeti fényében tündökölt, úgy hogy többé nem voltak képesek belenézni. A napcsoda ez alkalommal háromnegyed órán keresztül tartott.

Mikor később beszámoltak róla Pierinának, ő azt felelte, hogy már sokszor láttak mások is hasonló tüneteket. Így akarja az ég felhívni az embereket az imára, áldozatra és engesztelésre.

A gyümölcsök

Már az eddigiekben is említettünk néhány csodásnak látszó gyógyulást (8–9. oldal), megtérést (41. old.) és hivatásokért mondott ima meghallgatását (40. old.). A német könyv kb. 16 oldalon keresztül számol be további gyógyulásokról és lelki kegyelmekről. Ezeket itt csak röviden említjük:

Egy firenzei asszony rákból gyógyult meg, és ezt orvosi bizonyítvánnyal is igazolta. Egy bozeni férfi lezuhant egy állványról, és oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy az orvos szerint egy évbe telik, mire meggyógyul. Utána is csak mankókon tud majd járni. Másnap alámerítették a forrás vizébe, s öt nap múlva már folytatta munkáját.

Egy németországi férfi súlyos tüdőgyulladással ment a forráshoz. Ivott belőle és azonnal meggyógyult.

Egy 13 éves lányban tüdőoperáció alatt bennefelejtettek egy négy cm hosszú tűt. Amikor 16 éves korában észrevették, mert fájdalmakról panaszkodott, a tű pár milliméterre volt szívtől. Az operáció nagyon veszélyes volt, s közben a tű kettétört. Az orvos később csodásnak mondta, hogy mégis sikerült a műtét. A Szűzanyának tulajdonítják a segítséget, mert Pierina tanácsára mentek el orvoshoz, miután a lány ivott a forrás vizéből, s ekkor fedezték fel a bennmaradt tűt.

Egy 60 éves asszony súlyos artritiszben szenvedett, ami egészen megnyomorította. Pierina házikápolnájában az egész zarándokcsoport érte imádkozott. Hirtelenül teljesen meggyógyult, úgy hogy a számára készített gyógycipőben már nem is tudott járni. Levette és mezítláb ment haza az autóbuszban.

Egy pap anyja már 42 éve szenvedett rettenetes bőrkiütésben. Olyan volt a 80 éves asszony, mint egy leprás. Egyik fia orvos volt, az sem tudott segíteni rajta, se a sok más orvos, akiket felkeresett. Küldtek neki vizet a forrásból. Egy este megmosta ezzel sebeit, s másnap reggel egészségesen ébredt fel. Nyoma se maradt bőrén a hosszú betegségnek.

Egy ördögtől megszállt asszony megszabadult a forrásnál. Ugyanígy megszabadult ott az ördögi megszállás jeleitől egy 45 éves férfi, aki katonai repülő volt.

Egy ördögtől megszállt asszony a forrásnál, ahol egy kis kápolna is van, piszkos szavakkal gúnyolódott a Szűzanyán:

– Te... Te...! Miattad és a te... miatt vagyok a kárhozatban! Csak miattad, csak miattad! Ezzel ráköpött a szoborra, és üvöltött, mint egy kutya.

Fejét az ott lévő asztalba verte oly erővel, hogy azt hitték betörik. Majd gúnyolódni kezdett a papon, aki az ördögűzés imáját mondta fölötte:

– Te már senki se vagy! Nektek már senki se hisz! Nekem inkább hisznek! Mi légiókban vagyunk! Ti oly kevésbe vesztek minket, mint soha! Nektek köszönhetjük, hogy oly nagy hatalmunk van! Miattatok az ifjúság már egészen hozzánk tartozik. Miattatok! Miattatok! Mi légiószámra vagyunk! Légiók vagyunk! – És az asszony pokoli módon kacagott.

Az emberek tovább imádkoztak érte. Egyszerre lecsillapodott, és teljesen normálissá vált. Ugyanígy egy másik asszony is normálissá vált, akin szintén mutatkoztak az ördögi megszállás jelei.

Máskor egy asszony, aki már régóta szenvedett az ördögtől, és senki se tudott rajta segíteni, dühöngeni és káromkodni kezdett, amikor Pierina házikápolnájába vitték. Pierina erre saját szavaival imádkozott felette és megparancsolta az ördögnek, hogy távozzék. Többször megismételte ezt az imát, mire az ördög végre eltávozott. Néhány hónap múlva boldogan visszatért ez az asszony, jelenteni Pierinának, hogy gyermeket vár. Mikor a kislány megszületett, hálából „Maria Grazia” névre kereszteltette.

Papnövendékek, akiknek hivatása válságba került, új erőt kaptak a továbbtanulásra Montichiariban.

Egy fiatal pap lelkiismeretlen nők hálójába került és már ott akarta hagyni a papságot. Pierina hosszasan imádkozott vele együtt a Szűzanya szobra előtt, és a pap megtért.

Egy fiatal szerzetes pap elhagyta rendjét és már két éve nem misézett. Jó állást szerzett, de lelkiismerete nem hagyta nyugton. Kétségbeesésében felkereste Pierinát, aki miután meghallgatta őt, hosszasan imádkozott vele a Szűzanya szobra előtt házikápolnájában. Három hónap múlva visszatért az elhagyott szerzetesrendbe, és ott mindenki számára épületes alázatossága és engesztelése.

Egy egyetemi tanár megtért a forrásnál a Szűzanya szobra előtt, és később nyíltan beszámolt erről hallgatóinak. Alázatosan beismerte előttük régi életének istenkáromlásait és bűneit. Jó felesége sokat imádkozott érte, és rávette, hogy egyszer kísérje el őt zarándokútján Montichiariba.

Egy noviciusmesternő elmondta Pierinának, hogy nincsenek többé noviciusai. Mit tegyen? Pierina buzdította, hogy imádkozzék és megígérte, hogy ő is áldozatokat hoz érte. Nemsokára a noviciusmesternő boldogan visszatért a jó hírrel, hogy hárman is jelentkeztek egészen váratlanul a noviciátusba, és már be is öltöztették őket.

Egy főnöknő megírta, hogy már tizenhárom éve nem lépett be senki hozzájuk. Miután olvasott a Titkos Értelmű Rózsa jelenéseiről, nagy bizalommal kilencedet kezdtek noviciusokért a Szűzanyához. A kilenced utolsó napján ketten jelentkeztek, hogy be akarnak lépni közéjük.

Imák

A Titkos Értelmű Rózsához

Ó, Mária, Titkos Értelmű Rózsa, Jézus Anyja és a mi Anyánk! Te vagy reményünk, erőnk és vigaszunk! Add ránk az égből anyai szent áldásodat az Atyának, Fiúnak és Szentléleknek nevében! Amen.

Titkos Értelmű Rózsa, Szeplőtelen Szűz, Kegyelem Anyja, isteni Fiadat tisztelve eléd járulunk, hogy Isten irgalmasságáért könyörögjünk. Nem érdemeinkért, hanem anyai Szíved jóságára kérünk, segítsd minket. Kegyelemért esedezünk, biztosan abban, hogy meghallgatsz minket. Üdvözlégy Mária...

Titkos Értelmű Rózsa, Jézus Anyja, a Szent Rózsafüzér Királynője és az Egyháznak, Krisztus Titokzatos Testének Anyja, kérünk téged ajándékozd meg a viszálykodástól szétszakadt világot az egységgel és békével és mindazzal a kegyelemmel, amelyek meg tudják változtatni sok gyermeked szívét. Üdvözlégy Mária...

Titkos Értelmű Rózsa, Apostolok Királynője, add, hogy az oltár körül számos papi és szerzetesi hivatás virágozzék fel, akik szent élettel és lángoló buzgalommal az egész világra kiterjeszhetik Fiadnak, Jézusnak országát. Áraszd ki ránk égi kegyelmeidet! Üdvözlégy Mária... Üdvözlégy Királyné...

Titkos Értelmű Rózsa, az Egyház Anyja, könyörögj érettünk!
(A német eredeti egyházi jóváhagyással jelent meg.)

Engesztelő és kérő fohászok

Urunk, irgalmazz minden eukarisztikus szentségtörőnek! Kérünk téged, hallgass meg minket!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik méltatlanul fogadnak magukba a szentáldozásnál!

Urunk, irgalmazz a templomban tiszteletlenül viselkedőknek!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik meggyalázzák a Legméltóságosabb Oltáriszentséget!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik megfosztják a szentségházat ékességeitől és központi helyétől!

Urunk, irgalmazz a megszentelt tárgyak megvetőinek!

Urunk, irgalmazz az Egyházat elhagyóknak!

Urunk, irgalmazz az erkölcsteleneknek!

Urunk, irgalmazz az istenteleneknek!

Urunk, irgalmazz Szent Neved káromlóinak!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik hidegek és közömbösek megváltói szereteted iránt!

Urunk, irgalmazz a Szentatya iránt tiszteletlen és az őt gyalázó embereknek!

Urunk, irgalmazz a papok és püspökök megvetőinek!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik Mária Szent nevét gyalázzák!

Urunk, irgalmazz a Szeplőtelen Fogantatás megvetőinek!

Urunk, irgalmazz azoknak, akikben kihűlt a Mária-tisztelet!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik megvetik Mária képeit és szobraikat!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik tiszteletlenek a rózsafüzér iránt!

Urunk, irgalmazz azoknak, akik közömbösek Mária anyai szeretete iránt!

Jézus és Mária, ajándékozd meg az Egyházat
szent papokkal!

szent szerzetesekkel!

szent misszionáriusokkal!

szent apostoli lelkekkel!

igazi keresztény családokkal!

erkölcsös ifjúsággal!

a nemzetek közti egységgel!

a lelkek békéjével!

igazi keresztény felebaráti szeretettel!

és az egész világot békével!

Jézus és Mária! Ti végtelen nagy szeretetetekben meghívtatok minket arra, hogy legyünk engesztelő lelkek. Ma teljes odaadással meg akarjuk vigasztalni szent Szíveteket és ki akarunk engesztelni minden sérelmet, amellyel a hálátlan emberek titeket illettek.

Irodalom

MAIRA, ROSA MYSTICA – Montichiari-Fontanelle, von A. M. Weigl, 5. kiadás (Grignion-Verlag, 8262 Altötting, West Germany, 1977. 264 oldal. Német nyelvű)

MARIA, ROSA MYSTICA – Montichiari-Fontanelle, A. M. Weigl (Libreria Propaganda Mariana, Via Acciaiole, 10 – 00186 Roma, Italy, 1977. 151 oldal. Olasz nyelvű)